Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 472 — Vineri 23 mai 1958 — 4 pagini 25 bani

Practica elevilor în unitățile agricole

— Tovarășe director, la „Scînteia pionierului" este un articol despre școala noastra...

În cuvîntarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii au fost trasate sarcini de cea mai mare importanță cu privire la pregătirea cadrelor necesare agriculturii noastre. Aceste sarcini privesc și școlile de cultură generală și școlile pedagogice, care vor trebui să dea o astfel de pregătire absolvenților lor, încît aceștia să-și însușească temeinice cunoștințe și deprinderi agricole.

O contribuție importantă la realizarea acestei sarcini a școlilor de cultură generală și pedagogice o poate aduce practica agricolă în unitățile agricole socialiste pe care o vor desfășura elevii acestor școli în perioada 2—14 iunie. Această activitate are o mare însemnătate în pregătirea tineretului pentru munca în agricultură, pentru familiarizarea lor cu problemele producției agricole. Lucrînd nemijlocit în gospodăriile agricole de stat, în gospodăriile colective sau în S.M.T.-uri, elevii vor învăța să aplice metodele agrotehnice înaintate, să mînuiască unelte, vor cunoaște mașini agricole și organizarea muncii în unitățile agricole socialiste. Fără îndoială că lucrul alături de țăranii muncitori, de muncitorii și tehnicienii agricoli va avea și o puternică influență educativă asupra elevilor.

Munca de pregătire a practicii de vară trebuie începută prin alegerea conducătorului acesteia — un profesor de științe naturale — și a celorlalți profesori care vor îndruma activitatea elevilor în timpul practicii. Este de la sine înțeles că toți cei ce se vor ocupa de această activitate trebuie să se pregătească cu seriozitate pentru ea. Este bine ca, în afară de revederea programelor și manualelor de botanică și zoologie, să se consulte, din volumul „Științe agricole" (manual pentru institutele pedagogice de învățători) capitolele care privesc lucrările agricole ce se desfășoară la diferite culturi în luna iunie. De asemenea, este bine să se studieze capitolul „Practica elevilor în producție" din culegerea „Din experiența școli or sovietice în realizarea învățămîntului politehnic".

După cercetarea materialului bibliografic și prelucrarea lui în colectivul profesorilor care vor participa la practică se poate trece la întocmirea unui proiect de tematică a lucrărilor practice. Proiectul va indica scopul practicii, denumirea și volumul lucrărilor practice ce urmează să fie efectuate, precum și deprinderile pe care trebuie să și le formeze sau să și le consolideze elevii în timpul practicii.

Am vorbit doar despre un proiect de tematică și nu despre un plan pentru că planul definitiv urmează să se întocmească abia după ce colectivul de conducere a practicii va lua legătura cu unitatea agricolă în cadrul căreia se va face practica. Fără îndoială că și această legătură trebuie realizată de îndată, pentru a se putea trece la organizarea nemijlocită a muncii. În primul rînd trebuie organizată vizitarea prealabilă a gospodăriei. Aceasta va da profesorilor posibilitatea să cunoască condițiile de muncă din gospodărie, să afle ce lucrări sînt planificate în perioada respectivă, care sînt sectoarele cele mai importante ale gospodăriei în cadrul cărora elevii vor putea să învețe lucruri folositoare și interesante. Cu ocazia vizitei prealabile profesorii pot întocmi, de comun acord cu conducerea și tehnicienii gospodăriei, planul concret al lucrărilor, care va fi repartizat pe date calendaristice. În afară de problemele ce privesc conținutul lucrărilor, trebuie stabilite în comun și obligațiile reciproce ale școlii și ale gospodăriei. Este necesar să se ia măsuri pentru asigurarea cazării în bune condiții a elevilor (în cazul că gospodăria se află la o distanță mare de școală), pentru asigurarea alimentelor, pregătirea hranei pentru elevi etc.

Conform normelor de muncă, elevii pot presta zilnic 1/2 zi de muncă, ceea ce echivalează cu 4 ore. Se înțelege că o asemenea chestiune poate fi bine rezolvată dacă școala va asigura o justă organizare a colectivului de elevi.

Odată definitivat planul tematic al lucrărilor și puse la punct condițiile materiale se poate trece la organizarea elevilor în brigăzi și grupe. O brigadă poate avea un număr de 10—15 elevi și un conducător ales dintre acești elevi sau dintre elevii mai mari. În organizarea elevilor pentru muncă, în mobilizarea lor pentru o activitate cît mai rodnică este necesar să se apeleze la sprijinul organizației U.T.M. Este bine să se încredințeze utemiștilor sarcina de a conduce brigăzile și grupele de muncă. Conducătorii brigăzilor trebuie îndrumați să noteze în fiecare zi prezența elevilor, evidența muncii fiecărui elev, aprecieri asupra calității lucrărilor. Evidența muncii elevilor trebuie înscrisă și în jurnalul de practică, unde este bine să se treacă toate lucrările efectuate într-o zi, calitatea lor, elevii care s-au evidențiat, lipsurile.

Înainte de începerea practicii profesorii trebuie să facă cunoscut elevilor planul tematic al lucrărilor și să organizeze cu ei repetarea acelor cunoștințe de care vor avea în mod special nevoie în decursul practicii agricole. De asemenea, trebuie să le facă cunoscute normele de lucru din unitățile agricole socialiste.

Este bine ca munca elevilor în perioada practicii să se desfășoare după un plan zilnic. De obicei un asemenea plan se întocmește seara, după ce s-a analizat munca din acea zi, după ce brigadierii au dat un scurt raport asupra modului cum s-a lucrat și asupra numărului de zile-muncă efectuate de brigada sa.

În general este bine ca programul zilnic al practicii agricole să se desfășoare în felul următor: la ora 6 deșteptarea, de la 6.30 la 7 masa, iar de la 7 la 12 munca practică. După-amiază programul se va desfășura tot pe baza unui plan, care va cuprinde activități cultural-recreative: excursii în împrejurimi, activitate sportivă, seri de lectură, manifestări artistice etc. Bineînțeles, fiecare școală care organizează practica agricolă va organiza programul în funcție de condițiile concrete în care se desfășoară aceasta. Este bine să se editeze și o gazetă de perete a elevilor, în care să se publice articole oglindind activitatea lor practică, legăturile lor cu muncitorii fruntași ai gospodăriei, articole umoristice, satirice etc.

În timpul practicii profesorii trebuie să fie în permanență în mijlocul elevilor, să-i îndrumeze și să nu scape nici un prilej de a realiza legătura între cunoștințele lor și lucrările și observațiile pe care le fac.

Succesele obținute de elevi la practică trebuie să fie folosite ca mijloc de educare a acestora în spiritul dragostei față de muncă, iar munca în unitățile agricole socialiste trebuie să le întărească convingerea despre superioritatea agriculturii socialiste. Organizarea temeinică a lucrărilor practice și accentuarea caracterului lor instructiv-educativ vor contribui la înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă productivă și la o mai strînsă apropiere a școlii de viață.

VALENTINA VIȘAN
cercetător principal la secția învățămînt politehnic din Institutul de științe pedagogice

Probleme actuale ale organizațiilor sindicale

O călătorie întreprinsă în cîteva raioane — pe Argeș, în sus, pe Valea Oltului și pînă spre munții Bistriței, la Horezu — mi-a permis vizitarea unui însemnat număr de școli, acum, în prag de sfîrșit de an școlar. În toate am întîlnit inaugurarea pregătirilor pentru ca anul școlar să se încheie cu succese pentru elevi, cu succese pentru profesori. Profesorii au organizat recapitularea materiei revenind asupra unor cunoștințe, sistematizîndu-le și adîncindu-le. Ei sînt atenți acum la rezultatele practice ale cunoștințelor predate, la măsura în care aceste cunoștințe sînt însușite astfel de elevi încît să poată fi aplicate de ei în viață. Aceasta este, de fapt, principalul rezultat pe care trebuie să-l aibă predarea cunoștințelor în școală.

Încheierea anului școlar îi solicită pe pedagogi la eforturi mai mari. Experiența înaintată își spune în această perioadă cuvîntul cu greutate sporită. Cunoașterea și valorificarea ei reprezintă preocuparea de frunte a organizațiilor sindicale din școli. În acest scop, la școala medie nr. 1 din Rm. Vîlcea (director prof. Ioan Ceaușescu, președintele comitetului de instituție prof. Ioan Crăciun) s-a dezvoltat acțiunea de studiere a experienței înaintate a profesorilor care au știut să împlinească cerința principală a predării — aceea de a lega cunoștințele de viață. În cancelaria profesorilor au loc discuții însuflețite asupra problemelor pedagogice ridicate în această etapă, se caută și se găsesc soluțiile cele mai indicate de rezolvare a lor. La această școală se acordă o mare atenție îndrumării elevilor care urmează să dea examene de admitere în școala medie sau care se pregătesc pentru examenele de maturitate. În acest scop s-au organizat cursuri speciale atît pentru elevii cursului de zi cît și pentru elevii muncitori de la cursul seral. În organizarea acestor cursuri comitetul de instituție al școlii a adus și aduce o însemnată contribuție atît în mobilizarea profesorilor și a elevilor, cît și în rezolvarea diferitelor probleme de organizare.

Succesele obținute în activitatea școlii medii nr. 1 din Rm. Vîlcea se datoresc în bună măsură strînsei colaborări între direcția școlii și comitetul de instituție. Roadele acestei colaborări s-au putut vedea în succesele obținute de școala în domeniul politehnizării învățămîntului. Comitetul de instituție a sprijinit atît crearea de ateliere cît și lămurirea problemelor teoretice de conținut, ale procesului de politehnizare a învățămîntului, organizînd consfătuiri de muncă pe această temă, interesante, discuții și lecții deschise la materie care au reușit cel mai important în procesul de politehnizare (fizică, chimie, matematică, biologie, desen), în momentul de față, organizația sindicală din școală se preocupă de strîngerea materialelor referitoare la experiența acumulată de cei mai buni profesori în acest domeniu în vederea valorificării ei în anul școlar viitor.

Aceeași preocupare am întîlnit-o și la școala medie din Horezu. Aici comitetul de instituție, împreună cu direcția școlii, studiază felul cum s-a realizat legătura între cunoștințele predate la lecții și activitatea din atelierele școlii. Socotim că studierii experienței înaintate în domeniul politehnizării învățămîntului merită să i se acorde întreaga atenție de către toate organizațiile sindicale din școli. Acestea trebuie să aibă în vedere faptul că promovarea experienței înaintate este o cale prin care se asigură dezvoltarea pe viitor a muncii instructiv-educative pentru pregătirea unor oameni de nădejde, capabili să participe activ la opera de construire a socialismului.

Legarea cunoștințelor teoretice ale elevilor de problemele mari ale construirii socialismului, explicarea locului pe care îl ocupă în dezvoltarea economică și culturală fiecare ramură de activitate sînt probleme ce trebuie să preocupe toate organizațiile sindicale din școli care studiază experiența înaintată.

C. RADOI

(Continuare la pag. 4)

Lecturile pedagogice
— a doua sesiune centrală —

Între 31 mai și 2 iunie a.c. se vor desfășura în Capitală lucrările celei de a doua sesiuni centrale a lecturilor pedagogice.

În cadrul acestei sesiuni vor fi prezentate 83 de lucrări, selecționate din numărul de 140 de lucrări trimise Institutului de științe pedagogice de către secțiile regionale de învățămînt și cultură. 5 lucrări vor fi susținute în plenară, iar celelalte 78 în cele 16 secții și subsecții pe specialități ce vor funcționa în cadrul sesiunii.

În plenară vor fi susținute următoarele lucrări: „Contribuție la problema educației patriotice", „Un diriginte de tip nou", „Contribuția școlii la lupta pentru colectivizarea agriculturii în regiunea Constanța", „Importanța sistematizării asistențelor directorului la lecții pentru asigurarea unui învățămînt temeinic și evitarea supraîncărcării", „Despre unele elemente de politehnizare în școala noastră".

Printre lucrările ce vor fi susținute în secții se numără 13 lucrări privind probleme de pedagogie generală, 11 lucrări ce vor trata probleme de didactică și de teoria educației la clasele I—IV, 9 lucrări în legătură cu predarea desenului și a altor activități în instituțiile preșcolare etc.

Secția de științe umanistice a sesiunii va funcționa cu 4 subsecții — de limba și literatura română, de limba rusă, de alte limbi străine și de istorie.

Secția științelor naturii și a învățămîntului politehnic va funcționa cu subsecții de științe naturale, de matematică, de fizică și chimie, de geografie, precum și cu o subsecție specială în care vor fi prezentate lucrări în legătură cu politehnizarea învățămîntului.

În secția învățămîntului pentru naționalitățile conlocuitoare vor fi prezentate lucrări privind predarea diferitelor obiecte de învățămînt în școlile cu limbile de predare maghiară și germană.

În cadrul sesiunii va funcționa și o secție de psihologie-defectologie, în care se vor susține 3 lucrări de psihologie și 2 lucrări de defectologie.

Fără îndoială că participanții la sesiune vor contribui, prin discuțiile pe care le vor purta pe marginea lucrărilor prezentate, la îmbunătățirea acestora.

Cele mai izbutite lucrări vor fi publicate în cele 6 volume prevăzute în planul Institutului de științe pedagogice pentru generalizarea și popularizarea experienței înaintate a cadrelor didactice fruntașe.

O grădină botanică școlară

Înființată în anul 1881 din inițiativa unor harnici dascăli, grădina botanică școlară de la Blaj este cea mai veche din țară și una din cele mai vechi din Europa.

Prin zelul multor generații de profesori și elevi, ea a fost mereu îmbogățită și înfrumusețată. În prezent dispune de circa 60 de familii și 300 de specii de plante — unele din ele în numeroase exemplare.

L-am întîlnit, pe aleile umbrite de arbori decorativi de o frumusețe rară, pe bătrînul profesor de științe naturale Ion Pop Cîmpeanu — acum pensionar — fost elev, dascăl și director al vechiului liceu de băieți din Blaj, care a condus efectiv timp de 21 de ani activitățile legate de grădina botanică.

— Acest Ginkgo biloba — ne spune tov. Pop — a fost plantat în anul 1881, Pinus strobus de acolo datează din 1897, stejarul din mijlocul rondului a fost sădit în 1929 și a mai avut un frate care, în același an, fiind lovit din greșeală de un copil, s-a uscat. Salcîmii de la încrucișarea cărărilor se află în preajma locului unde a fost „Movila lui Clain": Samuil Micu obișnuia să-și petreacă la umbra lor o bună parte din timp citind sau scriindu-și operele.

Anii și amănuntele se înșiră cu aceeași exactitate cînd e vorba de aproape orice specie existentă în grădină, dar mai ales de plantele ei rare (lupinus virginiana, Thuya occidentalis, Taxus bacata, Bronssonetia papyrifera, Ficus carica, Jucca filamentosa, Sophora japonica etc.).

De la tovarășul Pop aflăm lucruri interesante despre contribuția școlarilor la înzestrarea și întreținerea „grădinii lor". În 1891 — de pildă — din excursiile făcute în jurul Blajului, elevii de atunci au adus un mare număr de plante pe care le-au sădit aci. În anii ce au urmat, îndrumați de profesori, școlarii s-au ocupat de gruparea exemplarelor pe familii și specii, de îngrijirea materialului existent, de etichetări, de întreținerea cărărilor, iar mai tîrziu, a serei și acvariilor (Totodată aflăm și despre reușitele lecții de botanică ținute în amfiteatrul din mijlocul grădinii, construit anume).

Preocuparea generației tinere de astăzi pentru dezvoltarea și păstrarea în bune condiții a grădinii botanice școlare din Blaj o cunoaștem nu numai din spusele tovarășului Mihai Lungu, directorul centrului școlar agricol, în grija căruia se află în prezent grădina, dar și din cele văzute la fața locului: mîini harnice de școlari îngrijind straturile de flori, alinînd cărările, curățînd arborii, fixînd etichetele.

Prin eforturile pedagogilor și ale elevilor de la centrul școlar agricol, în ultimii ani a fost reconstruită sera distrusă în timpul războiului, s-au confecționat și scris zeci de etichete, au fost aduși noi arbuști ornamentali, plante de seră etc. Frumoasă este inițiativa de a se construi, în apropiere de grădina botanică, un parc școlar, la care acum se lucrează cu intensitate.

Tovarășul Lungu se declară însă nemulțumit de felul în care se desfășoară lucrările de întreținere a grădinii botanice și de construire a parcului, arătînd că dacă organele în drept ar da centrului școlar mai mult sprijin material în acest sens, progresele ar fi mult mai vizibile (Celor ce ar protesta împotriva unei asemenea afirmații vrem să le amintim doar un fapt — elocvent de altfel: cu toate sesizările făcute pe plan local încă nu s-a luat nici o măsură pentru desfundarea unui canal de scurgere care se oprește în imediata apropiere a grădinii botanice).

Dat fiind faptul că grădina botanică școlară din Blaj are o mare valoare istorică și documentară, că este deosebit de folositoare învățămîntului, se cuvine ca organele locale să se arate mai interesate în dezvoltarea, înfrumusețarea și întreținerea ei. Cu sprijinul acestora și al forurilor superioare, prin munca asiduă desfășurată de profesorii și elevii centrului școlar agricol, grădina botanică din Blaj — avem certitudinea — va putea deveni mereu mai interesantă și mai valoroasă.

S. P.

Bilanțul primului an de școală

Elevii claselor I-a vor termina în curînd primul lor an de școală. Dacă în urmă cu opt luni pentru proaspeții școlari cartea reprezenta o minune accesibilă numai celor mari, acum ei au pătruns în tainele filelor, au învățat să citească, să scrie și să socotească, li s-a deschis un orizont larg pentru dezvoltarea gîndirii lor și pentru însușirea de noi cunoștințe.

Cea mai mare parte a învățătorilor care predau la clasa I-a s-au străduit să le formeze elevilor deprinderi de citire corectă, conștientă, curentă și expresivă, deprinderi de scriere corectă, să-i înzestreze cu cunoștințe și deprinderi temeinice privind operațiile aritmetice. Tovarășa Victoria Folescu, bunăoară, învățătoarea clasei I-a de la școala de 7 ani din comuna Cernica, raionul Brăneşti, s-a preocupat mult de formarea la elevi a unor deprinderi de citire corectă. Acest lucru a avut drept urmare faptul că elevii săi, deși nu citesc foarte repede, citesc în schimb corect, respectă punctuația și, mai ales, înțeleg sensul celor citite, ceea ce le ușurează citirea conștientă și expresivă. Învățătoarea a folosit des procedeul citirii pe roluri a diferitelor povestiri, ceea ce i-a ajutat de asemenea pe elevi să-și formeze deprinderi de citire corectă și expresivă, să înțeleagă cele citite. În același timp, elevii au fost obișnuiți să dea răspunsuri cît mai complete și mai clare, să se exprime corect, învățătoarea intervenind ori de cîte ori făceau greșeli de exprimare.

Aceeași atenție a acordat-o învățătoarea și formării la elevi a unor deprinderi de scriere corectă. Pentru aceasta a făcut cu ei multe exerciții de scriere și dictări, a controlat în permanență felul cum lucrează fiecare elev, iar după aceea a analizat împreună cu ei greșelile săvîrșite. Astăzi, elevii tovarășei Folescu fac dovada că și-au însușit deprinderi de scriere corectă, că scriu ordonat și curat și că țin seamă de cunoștințele pe care le-au primit în orele de gramatică. Este adevărat că mai săvîrșesc unele greșeli de scriere în folosirea articolului hotărît, sau omisiuni de litere. Lichidarea acestor greșeli este în atenția permanentă a învățătoarei acum, în perioada recapitulării.

Aceeași pregătire temeinică o dovedesc elevii tovarășei Folescu și în ceea ce privește aritmetica. Învățătoarea s-a străduit să asigure înțelegerea de către elevi a sensului operațiilor aritmetice și a acordat o mare atenție formării deprinderilor lor de calcul oral. Ei au fost obișnuiți ca nu numai la calculul oral, ci și la cel scris, să descompună numerele formate din zeci și unități, ceea ce le-a ușurat însușirea deprinderilor de calcul.

Și elevii tovarășei Domnica Storceac, învățătoare la școala elementară din satul Tînganu, citesc repede și curent și se exprimă clar. Ei nu citesc însă destul de expresiv și se observă că unii nu și-au format o citire suficient de corectă și conștientă. Acest lucru dovedește că învățătoarea a insistat mai mult asupra rapidității citirii, asupra grăbirii ritmului citirii, ceea ce a influențat negativ asupra însușirii unei citiri corecte și a înțelegerii celor citite.

La gramatică, elevii săi și-au însușit cunoștințele necesare, știu ce este propoziția, despre cine se vorbește și ce se spune în propoziție. De asemenea, știu să aplice cunoștințele de ortografie. Mai sînt însă unii care săvîrșesc greșeli de scriere, folosesc litera mare acolo unde nu este cazul, fac omisiuni de litere sau greșeli la despărțirea în silabe.

În ceea ce privește cunoștințele de aritmetică, se remarcă deprinderea elevilor de a efectua calculul oral cu ușurință și de a rezolva probleme simple. Elevii întîmpină însă unele greutăți în analiza problemelor, în special a celor compuse, pentru că tovarășa învățătoare nu a folosit metoda descompunerii lor în probleme simple și n-a urmărit ca elevii să denumească întotdeauna operațiile ce au de efectuat. Și-a propus însă să remedieze aceste lipsuri acum, în perioada recapitulării materiei.

Ea și-a întocmit cu grijă planurile de recapitulare, grupînd materia fiecărui obiect în jurul cîtorva teme importante. Astfel, la citire și-a prevăzut teme ca: „Școala", „Familia", „Casa părintească și animalele din curte", „Anotimpurile" etc. grupînd în jurul lor lecțiile cele mai reprezentative. La gramatică se vor recapitula cunoștințele despre propoziție și de ortografie și se fac numeroase dictări pentru consolidarea deprinderilor de scriere corectă, iar la aritmetică s-au prevăzut teme ca „Unitățile de măsură", „Cele 4 operații în cercul 1—20" etc., precum și rezolvări de probleme.

Cu prilejul recapitulării o atenție deosebită se acordă dezvoltării vorbirii copiilor, îmbogățirii vocabularului lor și introducerii elementelor noi în volumul de cunoștințe al acestora prin citirea unor povestiri noi legate de temele respective, prin povestirea unor bucăți, prin intuirea de ilustrații, prin construirea de probleme din viața practică și prin îmbinarea cunoștințelor și deprinderilor de citit și socotit cu cunoștințe de științele naturii, geografie etc.

Formarea și consolidarea deprinderilor corecte de citit, scris și socotit vor da posibilitate elevilor de clasa I-a să înțeleagă și să-și însușească cu ușurință cunoștințele ce li se vor preda în clasele următoare.

C. MINCA

Concursul de literatură pentru elevii școlilor medii

Zilele trecute s-a încheiat cel de al doilea concurs de literatura pentru elevii școlilor medii, organizat de Societatea de științe istorice și filologice în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M. Desfășurat în școli, pe raioane, regiuni și pe țară, concursul a reunit la București, în faza republicană, peste 120 de elevi și eleve, cei mai buni la limba și literatura română.

Temele lucrărilor date la concurs au fost alese astfel încît să dea posibilitatea de a se verifica nu numai cunoștințele însușite de concurenți, ci și gradul de maturitate al acestora, trăsăturile principale ale personalității lor.

Rezultatul concursului arată o creștere generală a nivelului cunoștințelor față de anul trecut. Elevii cunosc mai bine operele literaturii noastre, comit mai puține greșeli, mai puține confuzii. Unii dintre concurenți — cităm în mod deosebit pe Ionescu M. Cornel din clasa a X-a a școlii medii nr. 11 București — au prezentat lucrări remarcabile, cu observații interesante privind conținutul patriotic al literaturii noastre actuale sau oglindirea ideilor politico-sociale ale generației de la 1848 în creația literară a epocii. Numeroase lucrări se remarcă prin logica analizei și sistematizarea expunerii. De asemenea, lucrările multor elevi au dovedit că aceștia au o lectură bogată și variată și înțeleg legatura fenomenului literar cu istoria epocii respective.

Cu toate acestea, multe lucrări păcătuiesc prin lipsă de personalitate, prin teama de a înfățișa impresii proprii, prin aceea că despart forma de fond, utilizează șablonul, lozincăria și emfaza, ceea ce a determinat juriul concursului ca la clasa a VIII-a (tema „Opera literară care mi-a plăcut mai mult") să nu acorde nici unui concurent premiul I.

La festivitatea de încheiere au participat acad. D. Panaitescu-Perpessicius și acad. Mihai Beniuc, Anghel Manolache, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii, prof. univ. V. Maciu, cadre didactice și elevi din Capitală și din țară. În cuvîntul lor, tov. Panaitescu-Perpessicius și Mihai Beniuc au felicitat pe concurenți și au subliniat largile posibilități create de partid și guvern tinerei generații, care se bucură de atenția întregului popor.

Cîștigătorilor concursului li s-au decernat diplome și premii în cărți.

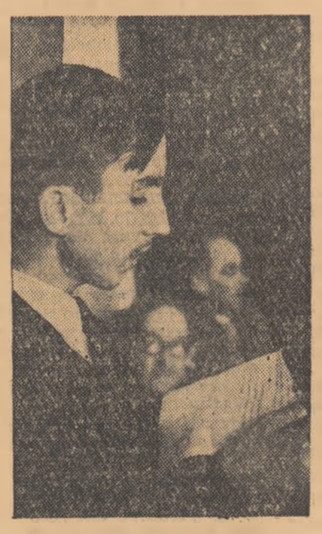

Elevul Ionescu M. Cornel, distins cu premiul I, vorbind la festivitatea de închidere a concursului de literatura.

In acest număr

- *Munca în producție a elevilor din școlile agricole*
- *Activitatea școlilor în perioada 2—22 iunie*
- *Elevii sînt pregătiți pentru viață*
- *Cînd legătura cu practica este formală*
- *Recapitulare și... mici accidente*
- *Învățătorii — răspînditori ai cărții la sate*
- *În întîmpinarea Zilei internaționale a copilului.*
- *Să fie respectate drepturile cadrelor didactice.*
- *O nouă orientare a școlii indiene*

DIN ACTIVITATEA ŞCOLILOR PROFESIONALE ŞI TEHNICE

Un concurs interesant pentru ucenici

Pentru a stimula pregătirea practică a ucenicilor din şcolile profesionale, Ministerul Industriei Grele a organizat, începînd cu acest an şcolar, un concurs pentru acordarea titlului de „Premiant al concursului pe meserii şi ani de studii". La acest concurs iau parte numai ucenicii care au promovat pe trimestrul I şi II, şi care au la materia de specialitate cel puţin media opt, atît la partea teoretică cît şi la învăţămîntul practic. Titlul se va acorda acelor ucenici care execută proba practică de cea mai bună calitate şi în timpul cel mai scurt.

Faza întîia — pe şcoală — a concursului s-a desfăşurat între 20—27 aprilie, fiind organizată de întreprinderi şi conducerile şcolilor cu sprijinul comitetelor sindicale ale întreprinderilor respective. Această fază, la care au participat aproximativ 4000 de ucenici, a cuprins toate meseriile studiate în şcolile Ministerului Industriei Grele. Peste 500 ucenici evidenţiaţi în această fază a concursului au primit diverse premii în obiecte.

Faza a doua — pe zonă — la care au participat premianţii concursului pe şcoli, s-a desfăşurat la 17 mai a.c., în Bucureşti, Galaţi, Oraşul Stalin, Reşiţa, Tîrgovişte, Hunedoara, Cîmpia Turzii şi Oţelul Roşu. La această fază au participat îndeosebi ucenici strungari, frezori, lăcătuşi, turnători, oţelari, sudori, furnalişti, matriţeri, sculeri, laminatori şi electricieni. Mulţi dintre aceştia au executat lucrările practice prevăzute în cadrul concursului într-un timp record, mai redus chiar decît timpul de execuţie fixat pentru muncitorii calificaţi. 90 de ucenici, care au executat lucrările practice ireproşabil şi în timpul cel mai scurt, au primit diplome şi premii în obiecte.

Faza finală a concursului va avea loc la 7 iunie a.c., la Bucureşti. Cîştigătorii acestei feze, pe lîngă diploma de onoare şi titlul de premiant al concursului pe ţară la meseria şi anul de studii respectiv, vor primi diverse premii în obiecte şi vor pleca în taberele de odihnă din străinătate.

Concursul, primit cu deosebit interes de către ucenici, cadre didactice şi conducerile întreprinderilor, contribuie la cultivarea dragostei faţă de meserie, la creşterea unor muncitori cu o temeinică pregătire profesională.

Tehnicianul Dumitru Husaru de la G.A.S.-Murfatlar explică unui grup de eleve de la şcoala tehnică agricolă Poarta Albă, modul cum trebuie tăiata viţa de vie înainte de plantare

MUNCA IN PRODUCŢIE a elevilor din şcolile agricole

Peste 25.000 de tineri din şcolile profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri ale Ministerului Agriculturii şi Silviculturii au plecat încă din luna aprilie, pentru practică, la gospodării de stat, la staţiuni de maşini şi tractoare, la gospodării agricole colective, la staţiuni experimentale, la dispensare şi spitale veterinare sau la şantierele care au sectoare corespunzătoare meseriei în care se pregătesc. Ei vor lucra în aceste unităţi pînă în luna octombrie, avînd toate condiţiile pentru a-şi completa şi consolida cunoştinţele teoretice şi practice căpătate în şcoală, de a le îmbina în mod creator cu cunoştinţele şi deprinderile însuşite direct în producţie.

Constituind o verigă însemnată în procesul de pregătire a viitoarelor cadre de muncitori calificaţi, tehnicieni şi maiştri pentru agricultură, practica în producţie a ucenicilor şi elevilor din şcolile agricole se desfăşoară sub îndrumarea şi controlul permanent al cadrelor didactice. Acestea organizează, împreună cu responsabilii cu practica din unitatea respectivă, munca ucenicilor şi elevilor, stabilind astfel graficul de rotaţie, încît elevii să efectueze succesiv toate lucrările prevăzute în programa de practică în producţie a meseriei respective. Profesorii de specialitate, stînd permanent alături de ucenicii şcolilor profesionale agricole, au datoria să le explice din punct de vedere teoretic necesitatea lucrărilor pe care le execută şi să arate cum trebuie executată fiecare lucrare, astfel ca perioada de practică să fie cu adevărat pentru ucenici un prilej de consolidare a cunoştinţelor şi deprinderilor căpătate în şcoală, de îmbogăţire a acestor cunoştinţe şi deprinderi.

Cadrele de specialitate de la şcolile tehnice şi tehnice de maiştri, care controlează periodic activitatea elevilor de la aceste şcoli aflaţi la practică, le vor lămuri problemele noi pe care le ridică în faţa lor procesul de producţie şi le vor da îndrumările necesare în legătură cu specificul muncii lor în unitatea respectivă de practică.

Perioada de practică trebuie să constituie pentru cadrele didactice un prilej de a stimula interesul ucenicilor şi elevilor pentru ridicarea nivelului lor profesional, pentru o calificare cît mai înaltă. În acest scop, profesorii de specialitate vor da o atenţie deosebită îndrumării ucenicilor şi elevilor asupra întocmirii carnetelor de practică şi verificării acestor carnete. Este bine, de asemenea, ca la sfîrşitul fiecărei săptămîni să se discute cu ucenicii şi elevii pe marginea lucrărilor mai importante pe care le-au executat aceştia în cursul săptămînii.

Numeroase unităţi în care se desfăşoară practica ucenicilor şi elevilor din şcolile agricole au acordat atenţia cuvenită organizării şi desfăşurării acestei activităţi. Muncitorii, inginerii şi tehnicienii din aceste unităţi au primit cu dragoste şi căldură pe elevi, creîndu-le condiţii de viaţă şi de muncă corespunzătoare, sprijinindu-i şi îndrumîndu-i zi de zi pentru însuşirea temeinică a cunoştinţelor teoretice şi practice, împărtăşindu-le totodată din bogata lor experienţă.

Nu întotdeauna însă unităţile productive au înţeles just această îndatorire a lor. Astfel, unele gospodării agricole, cum sînt gospodăriile de stat Cărbuneşti-Craiova, Stîlpu-Ploeşti, Războieni-Iaşi, Piatra-Cluj şi altele, au manifestat în anul trecut dezinteres faţă de pregătirea practică a ucenicilor şi elevilor. În loc să-i ajute pe aceştia în pregătirea practică, i-au folosit la munci care nu au nici o legătură cu meseria lor (pavarea cu piatră a drumurilor din interiorul unităţii, transportul lemnelor, curăţatul cartofilor etc.).

Majoritatea conducerilor unităţilor productive înţeleg însă că orice ajutor dat ucenicilor şi elevilor primiţi la practica de producţie este un ajutor pe care şi-l dau lor înşile. Sprijinindu-i azi pe ucenici şi elevi să cunoască amănunţit procesul de producţie, unităţile agricole socialiste vor putea să primească mîine cadre bine pregătite, capabile să contribuie la întărirea lor economico-organizatorică şi la sporirea producţiei agricole.

Pentru ca practica în producţie să aibă o influenţă puternică nu numai asupra pregătirii profesionale a ucenicilor şi elevilor, ci şi asupra educaţiei lor, cadrele didactice şi conducerile unităţilor trebuie să se îngrijească şi de asigurarea unei legături cît mai strînse între aceşti tineri şi ţăranii muncitori, ca şi de organizarea justă a timpului lor liber.

Cadrele didactice trebuie să dezvolte în inimile ucenicilor şi elevilor respectul faţă de muncitorii vîrstnici, de inginerii, tehnicienii şi specialiştii din unitatea respectivă, care-i ajută în pregătirea lor profesională. Profesorii şi maiştrii-instructori au datoria de a cultiva în rîndul ucenicilor şi elevilor dragostea faţă de meseria aleasă şi o atitudine disciplinată faţă de regulile stabilite în unitatea respectivă.

La rîndul lor, ucenicii şi elevii din şcolile agricole aflaţi la practica de producţie trebuie să folosească din plin condiţiile create de regimul nostru democrat-popular pentru a-i ajuta să se pregătească cît mai bine pentru munca lor viitoare. Li s-au creat ucenicilor şi elevilor condiţii materiale bune. Pe toată durata practicii în producţie ei au asigurate cazarea şi întreţinerea gratuit, primesc echipament de protecţie corespunzător locului de muncă, iar cei de la şcolile profesionale şi o cotă între 20—30% din contravaloarea muncii efectiv prestate. Răspunzînd grijii care li se arată, un mare număr de ucenici şi elevi din şcolile agricole muncesc cu destoinicie şi sînt daţi ca exemplu de către conducerile unităţilor respective pentru calitatea lucrărilor, pentru atitudinea şi disciplina arătate în timpul practicii. Este necesar ca profesorii şi maiştrii-instructori să ridice întreaga masă a ucenicilor şi elevilor la nivelul celor mai buni dintre ei, să lupte neîncetat pentru însuşirea cît mai temeinică de către toţi practicanţii a cunoştinţelor teoretice şi practice, astfel încît aceştia să poată contribui, prin munca şi avîntul lor tineresc, la dezvoltarea continuă a agriculturii patriei noastre.

Dr. IOAN TRICU
şeful serviciului învăţămînt agricol din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Chezăşia unor rezultate bune

Convinşi de însemnătatea recapitulării finale pentru consolidarea şi sistematizarea cunoştinţelor predate în cursul anului, profesorii şi maiştrii de la grupul şcolar „Steagul roşu" din Oraşul Stalin au discutat cu seriozitate, în cadrul consiliului pedagogic, problema organizării lecţiilor recapitulative.

Conducerea şcolii a cerut fiecărui cadru didactic să întocmească şi să înainteze un plan asupra desfăşurării lecţiilor de recapitulare, în care să indice titlul şi conţinutul temelor recapitulative şi să motiveze, în acelaşi timp, criteriile care l-au călăuzit în alegerea temelor. Aceasta a silit cadrele didactice să reflecteze în adîncime asupra celor mai importante noţiuni şi capitole pe care trebuie să le revadă cu elevii în cursul recapitulării, să stabilească cum anume vor sistematiza esenţialul din materia predată, pentru a-l rediscuta sub o formă nouă, atractivă, cu elevii, ce metode vor folosi în desfăşurarea lecţiilor recapitulative, ce material didactic vor utiliza în cadrul lor etc. Fiecare colectiv de profesori care predau aceeaşi materie s-a întrunit pentru discutarea tematicii şi a problemelor principale asupra cărora se va insista în perioada recapitulărilor. Au avut loc, de asemenea, discuţii şi schimburi de păreri între profesorii de matematică şi fizică şi maiştrii-instructori, între aceştia din urmă şi profesorii de tehnologie şi desen pentru stabilirea judicioasă a conţinutului lecţiilor recapitulative, punîndu-se de acord cerinţele pregătirii teoretice cu sarcinile pregătirii practice ale ucenicilor şi elevilor. Pe baza experienţei cadrelor cu o îndelungată practică pedagogică, s-a trecut astfel la stabilirea tematicii şi chiar a titlurilor lecţiilor de recapitulare şi sinteză. Lecţiile recapitulative au fost pregătite astfel din vreme, pe obiecte de învăţămînt, ani de studiu şi clase.

Ca preocupare esenţială, generală, în această perioadă subliniem grija deosebită pentru întărirea legăturii între cunoştinţele teoretice şi cele practice obţinute de elevi, ca şi preocuparea de a fixa, prin exerciţii aplicative, materialul predat, toate acestea urmărind scopul principal al predării: însuşirea în condiţii optime a elementelor de bază din meseria respectivă. Acestui scop îi răspunde, de pildă, tema „Strunjirea suprafeţelor conice exterioare şi interioare", care va fi discutată cu ucenicii-strungari din anul III. Tema cuprinde elemente de bază ale însuşirii meseriei şi de ea se leagă diferite calcule care vor fi foarte necesare viitorilor muncitori strungari. Ucenicii din anul III strunguri vor discuta, de asemenea, temele „Tăierea filetelor" şi „Toleranţe şi ajustaje", în cadrul cărora vor recapitula clasificarea ajustajelor, sistemul de alesaj unitar, utilizarea tabelelor de toleranţe şi probleme aplicative.

Planul de recapitulare întocmit de profesorul-inginer Ivan Dozsa pentru lăcătuşii-mecanici montatori din anul III cuprinde, între altele, tema „Mecanizarea lucrărilor de lăcătuşerie", în cadrul căreia vor fi recapitulate cunoştinţele despre sculele, aparatele şi dispozitivele ce mecanizează operaţiile de lăcătuşerie. Profesorul a ales această temă deoarece ea este strîns legată de problemele producţiei, de necesităţile introducerii mecanizării şi automatizării în întreprinderile noastre.

La tehnologiile speciale au fost alese, pentru fiecare an şi meserie, teme recapitulative care să cuprindă noţiunile cele mai importante şi mai necesare ucenicilor în activitatea practică, să le consolideze cunoştinţele şi să contribuie la realizarea unei legături sistematice între noţiuni, pentru a asigura trăinicia cunoştinţelor căpătate.

De criterii asemănătoare au ţinut seama, în stabilirea temelor pentru lecţiile recapitulative, şi cadrele didactice care predau la şcoala tehnică de maiştri din cadrul grupului şcolar „Steagul roşu". Şi la această şcoală s-au întocmit din timp planuri de recapitulare menite să asigure însuşirea temeinică şi trăinicia cunoştinţelor predate.

Acum, cadrele didactice de la centrul şcolar se preocupă de pregătirea atentă şi minuţioasă a fiecărei lecţii recapitulative, chezăşie a rezultatelor bune în munca de încheiere a anului şcolar.

Prof. TOMA SIMION
Oraşul Stalin

Metodica recapitulării în dezbaterea cadrelor didactice

De curînd a avut loc la Iaşi un schimb de experienţă între cercurile pedagogice ale cadrelor didactice din învăţămîntul profesional şi tehnic din Oraşul Stalin şi Iaşi. La acest schimb de experienţă au participat şi reprezentanţi ai cercurilor pedagogice din Ploeşti, Bacău, Bîrlad şi Suceava.

Una din problemele care au stat în atenţia participanţilor la schimbul de experienţă a fost problema metodicii lecţiilor de recapitulare finală şi pregătirea ucenicilor şi elevilor pentru examenele de promovare şi absolvire. În acest scop s-au ţinut lecţii deschise la centrul şcolar petrol-chimie şi la centrul şcolar sanitar. Lecţiile n-au constituit o simplă reluare a cunoştinţelor predate în cursul anului şcolar, ci s-au bazat pe o regrupare logică a cunoştinţelor, ceea ce a determinat sistematizarea şi generalizarea acestora.

Discuţiile purtate de cadrele didactice participante la schimbul de experienţă au ajutat profesorilor şi maiştrilor-instructori să organizeze lecţii bune de recapitulare, să releve în aceste lecţii ideile esenţiale din materia studiată în cursul anului, să realizeze în cadrul recapitulării o strînsă legătură a cunoştinţelor teoretice cu practica.

M. P.

De la Ministerul Învăţămîntului şi Culturii

Activitatea şcolilor în perioada 2-22 iunie

În legătură cu desfăşurarea activităţilor şcolare în perioada 2—22 iunie la şcolile elementare de 4 ani, la şcolile de 7 ani, medii şi pedagogice Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a stabilit următoarele:

Cursurile şcolilor de cultură generală şi pedagogice se vor încheia la data de 30 mai. În zilele de 31 mai şi 1 iunie elevii vor avea repaus.

În perioada 2—14 iunie, elevii din clasele a II-a şi a III-a vor fi antrenaţi în mod facultativ la organizarea unor excursii instructive în diferite întreprinderi agricole şi industriale din împrejurimile şcolii, precum şi la cîmp, păduri, zăvoaie etc. De asemenea, vor efectua activităţi de folos obştesc pentru înfrumuseţarea şcolii (lucrări de îngrijire a pomilor şi florilor, îngrijirea colţului naturii vii, aranjarea şi completarea muzeului de ştiinţe naturale şi alte munci gospodăreşti), precum şi pentru înfrumuseţarea satului şi cartierului (îngrijirea monumentelor istorice, văruirea pomilor, participarea la recoltarea plantelor medicinale, la distrugerea dăunătorilor în agricultură etc.). Pentru efectuarea acestor acţiuni elevii claselor a II-a şi a III-a vor fi aduşi la şcoală numai cîteva zile din această perioadă.

Elevii claselor V, VI, VIII, IX şi X, precum şi elevii din anii I, II şi III din şcolile pedagogice vor efectua următoarele activităţi:

— practica agricolă în unităţile agricole socialiste (G.A.C., G.A.S., S.M.T., întovărăşiri);

— lucrări de atelier în atelierele şcolare, pe loturile experimentale, în atelierele şcolilor profesionale sau în atelierele din întreprinderi;

— vizite ştiinţifice în diverse întreprinderi agricole, uzine, fabrici, excursii la locuri istorice etc.;

— activităţi de folos obştesc (repararea drumurilor, reparaţii de poduri şi podeţe, lucrări pentru înfrumuseţarea grădinilor publice etc.).

Se va urmări ca toate aceste acţiuni să contribuie la legarea de practică a cunoştinţelor teoretice însuşite în timpul anului, scoţîndu-se în evidenţă aplicaţiile principiilor teoretice în procesele tehnologice ale producţiei industriale moderne, precum şi noile metode agrotehnice. Se va urmări cultivarea la elevi a dragostei faţă de muncă, a grijii faţă de bunurile obşteşti, precum şi a ataşamentului faţă de oamenii muncii.

Elevii debili sau suferinzi vor fi reţinuţi în şcoală pentru repararea şi confecţionarea materialului didactic, repararea şi aranjarea cărţilor din biblioteci, curăţirea şi aranjarea laboratoarelor, completarea colecţiilor din muzeele şcolare, precum şi pentru alte activităţi care nu cer eforturi prea mari.

În toate aceste acţiuni munca trebuie să fie riguros organizată şi elevii să fie în permanenţă însoţiţi de cadre didactice, care au datoria să-i ajute şi să-i îndrumeze. În acest scop, în perioada 20—30 mai, directorii şcolilor, cu concursul cadrelor didactice, al comitetelor de părinţi, al organizaţiilor sindicale şi de tineret din întreprinderile care patronează şcolile, precum şi cu ajutorul comisiilor de politehnizare, vor stabili planuri concrete pentru activităţile practice şcolare ce urmează să se desfăşoare în perioada 2—14 iunie. Aceste planuri vor fi discutate în consiliile pedagogice şi prelucrate cu elevii.

Pentru buna desfăşurare a activităţilor practice, şcolile vor avea grijă să ia din timp legătura cu întreprinderile agricole şi industriale, stabilind concret zilele în care urmează să se prezinte cu elevii pentru practică, precum şi natura lucrărilor ce urmează a fi executate. Se va urmări ca lucrările executate de elevi să îmbrace un caracter instructiv-educativ, fără a supune pe elevi la eforturi fizice deosebite.

Activităţile practice se vor încheia într-un cadru festiv, cu care ocazie se va face o prezentare a modului cum s-au desfăşurat ele, evidenţiindu-se elevii sau colectivele care s-au remarcat.

★

Între 15 şi 22 iunie se vor organiza în şcolile de cultură generală şi pedagogice serbările de sfîrşit de an şcolar, care vor consta din:

— ZIUA MANIFESTARILOR SPORTIVE, în care vor avea loc programe de gimnastică, atletism, jocuri şi întreceri sportive între clase sau şcoli din aceeaşi localitate;

— ZIUA MANIFESTARILOR CULTURAL-ARTISTICE, în care se vor organiza programe cultural-artistice variate, legate de lupta pentru pace;

— ZIUA ADUNARII SOLEMNE (duminică 22 iunie), în care se va face bilanţul activităţii desfăşurate în timpul anului şcolar, se vor sublinia rezultatele la învăţătură şi comportare ale elevilor şi vor avea loc premierile şi evidenţierile acestora. Este recomandabil să se distribuie premii în cărţi şi obiecte utile pentru învăţămînt sau pentru cultivarea aptitudinilor elevilor. Serbarea se va încheia cu un program cultural-artistic alcătuit din coruri, recitări, jocuri populare, scenete, piese de teatru etc., după care poate urma o reuniune tovărăşească.

Încheierea mediilor anuale

De curînd, Departamentul şcolilor din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a dat instrucţiuni în completarea instrucţiunilor nr. 62/1957 cu privire la încheierea situaţiilor şcolare trimestriale şi anuale. În aceste instrucţiuni se arată că la şcolile de cultură generală şi şcolile pedagogice media anuală se încheie aritmetic. Media anuală se calculează prin adunarea mediilor trimestriale şi împărţirea sumei acestora la 3. Sînt declaraţi promovaţi numai elevii care au obţinut media anuală cel puţin 5 la fiecare obiect.

Alcătuirea anuarelor şi monografiilor şcolare

Alcătuirea anuarelor şi a monografiilor şcolare prezintă un mare interes social-cultural şi are o importanţă instructivă şi educativă deosebită.

Ţinînd seama de importanţa social-pedagogică a anuarelor şi a monografiilor şcolare, precum şi de faptul că o serie de colective didactice au pornit din proprie iniţiativă la alcătuirea lor, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii stabileşte următoarele:

Şcolile elementare de 4 şi de 7 ani, şcolile medii şi şcolile pedagogice vor întocmi în mod obligatoriu, începînd cu anul şcolar 1957/1958, anuare şcolare. Tipărirea lor se va face în măsura posibilităţilor proprii fiecărei şcoli sau cerîndu-se sprijinul sfaturilor populare comunale, raionale sau regionale fără a fi însă obligatorie. Întrucît o serie de şcoli nu au întocmit pînă acum de loc anuare, iar altele au întrerupt întocmirea lor de mai mulţi ani, toate unităţile care se găsesc în situaţia aceasta vor consemna în primul anuar care urmează să se întocmească cele mai importante evenimente din activitatea şcolară din anii trecuţi.

Pentru valorificarea trecutului pedagogic progresist al poporului nostru şi pentru cunoaşterea mai temeinică a activităţii şcolilor cu o veche tradiţie culturală şi ştiinţifică, se recomandă colectivelor didactice ale şcolilor respective să treacă la munca organizată de alcătuire şi tipărire a monografiilor şcolare. Şcolile care au şi întocmit şi tipărit asemenea monografii le vor revizui în măsura în care este necesară o nouă selectare şi interpretare a faptelor consemnate şi le vor completa cu informaţiile pînă la zi.

În vederea stringerii materialului necesar alcătuirii anuarelor şi monografiilor, directorii de şcoli vor constitui şi antrena la această activitate colective formate din învăţători şi profesori, reprezentanţi ai organizaţiilor de tineret, instructori superiori de pionieri, părinţi, elevi etc. În cazul alcătuirii monografiilor, se vor cerceta cu deosebită grijă nu numai documentele din arhiva şcolii, ci şi cele din arhivele sfaturilor populare, biblioteci etc. Asupra multor evenimente din viaţa şcolii se pot dobîndi informaţii importante de la personalul didactic şi administrativ pensionat, de la absolvenţii şcolii, precum şi de la localnici.

Tematica anuarelor şi monografiilor nu poate fi uniformă, întrucît fiecare unitate îşi are particularităţile sale de dezvoltare şi funcţionare. Se dau totuşi, cu titlul de sugestii, următoarele indicaţii:

Se recomandă ca prima parte a anuarelor să cuprindă un cuvînt introductiv şi să înfăţişeze principalele tradiţii înrădăcinate în viaţa şcolii (deschiderea anului şcolar, aniversări etc.), în măsura în care acestea au o importanţă educativă deosebită.

Partea a doua a anuarelor va cuprinde aspecte din activitatea pedagogică, culturală, literară şi eventual ştiinţifică a şcolii. Este necesar să fie redate şi cele mai bune creaţii literare şi ştiinţifice ale elevilor. De asemenea trebuie incluse aci problemele disciplinei şcolare, precum şi aspecte din activitatea organizaţiilor de pionieri şi U.T.M. din şcoli.

Tot în partea a doua a lucrării trebuie să se acorde un spaţiu corespunzător muncii comitetului de părinţi al şcolii, legăturii şcolii cu unitatea economică industrială sau agricolă care o patronează, precum şi problemelor referitoare la orientarea profesională a elevilor.

Partea a treia va înfăţişa date statistice care privesc evoluţia numărului de clase şi de elevi pe ani şcolari, promovări, corigenţi, repetenţi etc., repartiţia elevilor după sex, situaţia şcolară, categoria socială a părinţilor etc., toate acestea prelucrate, pentru a se putea desprinde din ele concluzii folositoare pentru dezvoltarea ulterioară a şcolii. Pe baza datelor statistice se pot construi şi diagrame. Partea aceasta va cuprinde, de asemenea, şi o serie de tabele nominale cu personalul didactic, cu absolvenţii şcolii de la cursurile de zi, serale şi fără frecvenţă, cu elevii pe clase (arătîndu-se în dreptul fiecăruia situaţia la învăţătură la sfîrşitul anului şcolar), cu comitetul de părinţi şi cu personalul administrativ.

Pentru monografii se recomandă tratarea următoarelor probleme:

În introducere se va face o caracterizare generală a transformărilor petrecute în profilul şcolii, de la înfiinţare şi pînă la data alcătuirii monografiei (crearea şcolii; unităţile de învăţămînt care mai existau atunci în localitate; nivelul economic şi cultural al populaţiei din localitate în acea perioadă; ocupaţia predominantă a localnicilor, ajutorul pe care l-au dat ei şcolii; numele purtat de şcoală; condiţiile de învăţătură: săli, laboratoare, biblioteci, internate etc.).

În partea a doua se va înfăţişa activitatea pedagogică, literară, culturală şi eventual ştiinţifică a şcolii. Se vor trata în capitole distincte: desfăşurarea procesului de învăţămînt; exemple de învăţători, profesori şi directori a căror activitate se încadrează în tradiţia progresistă a vremii; generalizarea experienţei celor mai buni profesori; studii, conferinţe ştiinţifice, creaţii ale cadrelor didactice şi ale elevilor; rezultatele la învăţătură ale elevilor; tradiţiile şcolii; orientarea profesională a elevilor; legătura şcolii cu unitatea economică, industrială sau agricolă care a patronat-o sau o patronează; activitatea elevilor în afara clasei, extraşcolară şi obştească în decursul timpului; disciplina în şcoală; legătura şcolii cu absolvenţii ei; exemple de absolvenţi care prin activitatea lor pusă în slujba patriei, au contribuit sau contribuie la înflorirea ei; activitatea comitetului de părinţi.

Saltul calitativ realizat de învăţămîntul din ţara noastră, după reforma din 1948, trebuie evidenţiat în toate capitolele.

Întrucît monografia înfăţişează evenimente dintr-o perioadă de timp mai îndelungată, trebuie să se utilizeze în măsură suficientă datele statistice, prelucrate ştiinţific, şi fotografii.

În partea a treia a monografiei se va da un tabel cu absolvenţii şcolii la cursurile de zi, serale şi fără frecvenţă de la înfiinţarea şcolii pînă la data întocmirii monografiei.

Repartizarea absolvenţilor din şcolile şi institutele pedagogice

Departamentul şcolilor din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a stabilit că repartizarea în producţie a absolvenţilor şcolilor pedagogice de învăţători şi educatoare se va face la data de 26 iunie 1958, iar a absolvenţilor institutelor pedagogice de învăţători la data de 1 iulie, pe baza planului numeric stabilit de minister.

Repartizarea absolvenţilor va fi făcută de comisii constituite pe lîngă şcolile pedagogice şi institutele pedagogice de învăţători (educatoare). Au dreptul să fie repartizaţi numai absolvenţii care au trecut examenul de stat. Repartizarea nominală a absolvenţilor pe regiuni se face în ordinea mediilor obţinute la examenul de stat, fiecărui absolvent înmînîndu-i-se o dispoziţie de repartizare.

Absolvenţii institutelor (şcolilor) pedagogice de învăţători (educatoare) care la examenul de stat au obţinut numai note de 9 şi 10 pot fi repartizaţi să-şi continue studiile în învăţămîntul superior, dacă doresc acest lucru. O dată cu repartizarea pentru învăţămîntul superior, aceştia vor primi şi repartizarea pentru învăţămînt, asigurîndu-li-se astfel încadrarea în cazul cînd nu reuşesc la concursul de admitere la facultate. Cei care reuşesc sînt obligaţi să anunţe secţia de învăţămînt şi cultură regională la care au fost repartizaţi, în cel mult 10 zile de la comunicarea rezultatului, că nu se prezintă la postul fixat, arătînd şi motivele.

Fiecare secţie de învăţămînt şi cultură regională va primi de la comisiile de repartizare, pînă la data de 15 iulie a.c., tabele nominale ale absolvenţilor repartizaţi în regiunea respectivă, împreună cu dosarele acestora, întocmite potrivit instrucţiunilor ministerului.

În vederea repartizării nominale a absolvenţilor pe localităţi, se vor alcătui comisii speciale pe lîngă sfaturile populare regionale care vor organiza în ziua de 25 august a.c. o consfătuire cu toţi absolvenţii repartizaţi în regiunea respectivă şi care vor proceda la repartizarea lor tot în ordinea mediilor obţinute la examenul de stat, înmînîndu-le decizii de încadrare cu specificarea raionului, localităţii şi şcolii unde trebuie să se prezinte fiecare la data de 1 septembrie.

Instrucţiunile elaborate prevăd că repartizarea absolvenţilor se va face numai în posturi vacante şi numai în specialităţile pentru care s-au pregătit.

Organele de învăţămînt trebuie să se preocupe din timp ca sfaturile populare să asigure absolvenţilor repartizaţi condiţii materiale de trai şi muncă conform H.C.M. nr. 826/951 şi 387/957.

Oră de lucru manual la școala de 7 ani nr. 148 din București

Elevii sînt pregătiți pentru viață

Ca și la alte materii, recapitularea la fizică urmărește consolidarea și aprofundarea cunoștințelor, stabilirea de noi legături între noțiunile pe care elevii le au din cursul anului. Caracteristica recapitulării finale la fizică constă, însă, mai ales în posibilitățile largi pe care le creează elevilor de a lega teoria cu practica, cu producția.

Pentru a asigura sistematizarea și întărirea cunoștințelor de fizică ale elevilor din clasa a VI-a, tovarășa Georgeta Nicolov, profesoară la școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din București, și-a întocmit planul de recapitulare ținînd seama de particularitățile obiectului pe care îl predă și de condițiile concrete ale clasei cu care lucrează. Ea a grupat cunoștințele pe trei teme mari: mișcarea mecanică, căldura, mașini termice. Totodată, profesoara a stabilit problemele ce vor fi abordate în cadrul fiecărei teme, materialul didactic, experiențele și exemplele ce le va folosi pentru ca lecțiile recapitulative să fie cu adevărat un prilej de întărire a legăturii cunoștințelor predate în cursul anului cu viața, cu practica.

La lecția de recapitulare cu tema „căldura", tovarășa profesoară a discutat cu elevii probleme referitoare la natura căldurii, la propagarea căldurii (termoconductibilitate, convecție și radiație) și la efectele căldurii (dilatarea corpurilor, schimbările stărilor de agregare). Planul de discuție a fost comunicat clasei din timp, ceea ce a permis repetarea temeinică a problemelor de bază din tema respectivă, închegarea cunoștințelor într-un tot logic și unitar.

În desfășurarea lecției, profesoara a folosit discuția frontală cu clasa. Căutînd să antreneze un număr cît mai mare de elevi la lecție, ea a avut posibilitatea să verifice temeinicia cunoștințelor lor, să intervină și să precizeze cunoștințele mai slab însușite și, totodată, să dea lecției un caracter dinamic, viu.

Răspunsurile date de elevi au dovedit că ei sînt stăpîni pe cunoștințe, că reușesc să seziseze legăturile organice dintre fenomene. Astfel, la întrebarea „Care este natura căldurii?", elevul Alexandru Taflaru a răspuns că substanțele sînt alcătuite din molecule, iar acestea la rîndul lor sînt alcătuite din atomi și că natura căldurii a fost explicată de marele savant rus Lomonosov prin mișcarea dezordonată a moleculelor. Elevul a arătat în continuare că, cu cît un corp este mai cald, cu atît moleculele lui se mișcă cu o viteză mai mare. Completînd pe colegul său, elevul Gh. Calboreanu a arătat că prin acțiunile mecanice se dezvoltă căldura și crește viteza moleculelor. El a precizat că teoria potrivit căreia materia este făcută din molecule care sînt în continuă mișcare este cunoscută sub numele de teoria cineticomoleculară a materiei și că datorită ei se pot explica multe fenomene fizice. Aceste răspunsuri au arătat că elevii și-au însușit esența fenomenelor fizice.

În cursul lecției, profesoara a pus un accent deosebit pe legarea cunoștințelor de practică. Așa, de pildă, ea a pus întrebarea: „Care este importanța pentru tehnică și pentru viața de toate zilele a cunoașterii modului de dilatație a corpurilor?" Răspunzînd la întrebare, elevii au arătat că, din cauza dilatării, podurile metalice se fixează numai la un capăt, iar la celălalt capăt se sprijină pe niște role. La fel răspunzînd la întrebarea „În ce constă folosirea convecției în tehnică?", elevii au dat ca exemple încălzirea apei în mașinile cu abur, tirajele cuptoarelor din fabrici, încălzirea locuințelor cu ajutorul sobelor și radiatoarelor. La întrebarea despre rolul sticlei în construcția serelor, elevii au arătat că sticla, fiind transparentă pentru razele de căldură luminoase, dar nelăsînd să treacă în afară razele de căldură obscure, menține încălzirea în interiorul serei. Exemplificarea efectelor căldurii prin fierberea apei sub presiune ridicată, în autoclave, utilizată în fabrici și laboratoare pentru scoaterea gelatinei din oase, prepararea conservelor prin încălzirea în apă sub o presiune de cel puțin două atmosfere și la o temperatură de 120°C, la care microorganismele mor, transformarea grăsimilor în săpunuri, sterilizarea instrumentelor medicale etc. a contribuit la legarea teoriei cu practica, la înțelegerea unor procese de producție.

Un loc important în cadrul lecției recapitulative l-au ocupat experiențele. Astfel, efectuînd experiența în legătură cu fierberea apei, profesoara a reușit să le arate elevilor în mod convingător că dezvoltarea treptată a fenomenelor fizice duce, prin acumulare, la o trecere bruscă a materiei dintr-o stare într-alta. În acest fel, elevii au reținut ideea trecerii cantității în calitate pe baza observării fenomenului.

Prin felul cum și-a organizat întreaga muncă de recapitulare finală, prin felul cum a desfășurat lecția, pe care a căutat să o facă accesibilă elevilor, prin întrebările, schemele și experiențele folosite, tovarășa profesoară Nicolov a dat dovadă că asigură prin lecțiile recapitulative întărirea și îmbogățirea cunoștințelor elevilor, dezvoltarea gîndirii lor, pregătirea lor pentru viață, pentru munca în producție.

I. RIȘAVI
inspector principal la secția de învățămînt a Capitalei

Cînd legătura cu practica este formală

Prima lecție de recapitulare la botanică pe care profesorul Mircea Neica de la școala de 7 ani din Răcăciuni, raionul Bacău, a ținut-o la clasa a V-a a avut ca temă „Organele vegetative ale plantei".

După ce a pus elevilor cîteva întrebări cu privire la dezvoltarea regnului vegetal, la caracteristicile plantelor inferioare și ale celor superioare, profesorul a trecut la recapitularea cunoștințelor cuprinse în temă. Elevii au arătat care sînt organele vegetative ale plantei, care este rolul fiecăruia. Prima lecție de recapitulare a dovedit că elevii și-au însușit în mod temeinic cunoștințele cu privire la rădăcină, tulpină și frunză, la rolul acestora în viața plantei. Așa, de pildă, ei știu cîte feluri de rădăcini există, cunosc structura acestora, rolul rădăcinii în fixarea și hrănirea plantei etc.

Discutînd cu elevii despre importanța pe care o are regiunea piliferă pentru dezvoltarea plantei, tov. Neica le-a reamintit o experiență care s-a efectuat în clasă la lecția despre rădăcină. Este vorba de cufundarea zonei pilifere a unei plante într-un pahar cu ulei pentru a demonstra că, neputînd să absoarbă apa în care sînt dizolvate săruri minerale, planta moare. Aceasta i-a ajutat pe elevi să înțeleagă și mai bine modul în care plantele își extrag substanțele hrănitoare.

Deși în lecțiile despre rădăcină, tulpină și frunză în manual este luată ca exemplu și descrisă numai rapița, elevii s-au referit, cu prilejul lecției de recapitulare, la numeroase alte plante pe care le-au studiat în timpul anului școlar. Astfel, vorbind despre tulpină, ei au dat exemple de tulpină ierboasă, lemnoasă, tîrîtoare, volubilă, aeriană sau subterană etc. De asemenea, au dat exemple variate privind forma frunzelor. Bunăoară, au arătat că frunzele cerealelor păioase sînt alcătuite numai din teacă și limb, că frunzele ferigii sînt de două ori penat compuse etc.

Dacă în ceea ce privește însușirea de către elevi a cunoștințelor teoretice de botanică tov. Mircea Neica a obținut succese importante — și prima lecție de recapitulare, cu incursiuni în întreaga materie, a dovedit cu prisosință aceasta — nu același lucru se poate spune despre felul în care i-a îndrumat pe elevi, în cadrul lecției de recapitulare, să facă legătura cu practica.

Este drept că lecția s-a desfășurat pe lotul experimental al școlii, lot bine organizat, prevăzut cu asolament care cuprinde principalele plante de cultură din raion. Totuși, profesorul n-a folosit nici pe departe posibilitățile pe care le oferă lotul pentru a-i ajuta pe elevi să lege cunoștințele lor teoretice de problemele producției agricole.

Iată un exemplu grăitor în această privință. Vorbind despre felul rădăcinilor, tov. Neica a cerut unui elev să smulgă din pămînt plante cu rădăcină pivotantă și cu rădăcină fasciculată. Elevul i-a prezentat un fir de „piciorul cocoșului" (rădăcină pivotantă) și un mănunchi de iarbă (rădăcină fasciculată). La fel s-a procedat pentru tulpina lemnoasă (o ramură de salcîm), pentru tulpina ierboasă (un fir de cucută). Pentru a se exemplifica frunza compusă a fost folosit, de asemenea, un fir de cucuta. Aceste plante erau la îndemîna elevilor care, în timpul lecției, stăteau pe iarbă, la marginea lotului. Dar pentru a da asemenea exemple puteau tot atît de bine să stea și pe pajiștea din grădina școlii sau pe oricare alt teren unde cresc plante la întîmplare. Rostul lecției recapitulative pe lotul experimental nu este însă acela de a prilejui exemplificarea la întîmplare, pe buruieni, a cunoștințelor însușite în cursul anului, ci de a da posibilitatea să se adîncească legătura între aceste cunoștințe și practica agricolă. În cazul dat, de pildă, era necesar să li se ceară elevilor să arate care anume dintre plantele cultivate pe lot au rădăcina pivotantă sau fasciculată etc., care plante au frunze simple sau compuse, care au tulpini subterane etc. și, pornindu-se de la aceasta, să se vorbească pe scurt despre condițiile și metodele de cultivare a acestor plante. În acest fel elevii și-ar fi îmbogățit și și-ar fi consolidat cunoștințele cu privire la plantele cultivate pe lot, care, de fapt, sînt și principalele plante de cultură din raion.

Iată și un alt exemplu. Discutînd cu elevii despre faptul că rădăcinile unor plante, ca, de pildă, mazarea sau lucerna, sînt prevăzute cu nodozități bogate în substanțe azotoase, profesorul le-a arătat că, după recoltarea acestor plante, rădăcinile lor putrezesc, iar solul se îmbogățește în azot, fapt pentru care se recomandă ca pe terenurile unde au fost cultivate să se cultive în anii următori plante care au nevoie de o cantitate mare de azot. Ar fi fost indicat ca elevii să observe rădăcina unui fir de lucernă sau de mazare și, pentru ca ei să înțeleagă și mai bine necesitatea asolamentului, să li se atragă atenția ca pe sola pe care anul trecut s-a cultivat mazăre se cultivă acum o plantă care are nevoie de azot sau că pe parcela pe care anul trecut și anul acesta se cultivă lucerna și trifoi, în anul viitor se va cultiva, de pildă, grîu sau o altă plantă ce are nevoie de azot.

Toate acestea erau cu atît mai necesare cu cît cele mai multe capitole din materie au fost predate în anotimp rece și, deci, elevii nu au avut posibilitatea să observe plantele în plină dezvoltare.

În încheierea lecției, pentru a se demonstra dependența dintre sol și plantă, tov. Neica a plantat cu elevii cîteva răsaduri de roșii. Pe lîngă faptul că lucrarea nu se încadra în temă, ea nu a contribuit în nici un fel la îmbogățirea și consolidarea cunoștințelor elevilor, deoarece s-a desfășurat într-un mod cu totul simplist. După ce s-au fărîmițat bulgării de pămînt de pe o porțiune mică de teren, adică s-a făcut pregătirea solului, s-au răsădit pur și simplu cîteva fire de roșii, fără să se vorbească nimic despre semănarea roșiilor în răsadnițe, despre răsădirea acestora în grădină, despre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solul în care se răsădesc roșiile, despre distanța care trebuie să existe între fire pentru ca planta să se dezvolte normal etc. Așa stînd lucrurile, este greu de presupus că elevii au putut să înțeleagă într-adevăr dependența dintre plantă și sol.

Acum, la sfîrșitul anului școlar, cînd elevii au parcurs întreaga materie, profesorul poate folosi cu mult succes parcela experimentală în desfășurarea lecțiilor de recapitulare, cu condiția însă ca acestea să fie bine organizate.

Pregătirea cu minuțiozitate a acestor lecții, stabilirea în prealabil a tuturor observațiilor și a lucrărilor ce vor fi efectuate cu acest prilej pot contribui într-adevăr la consolidarea lor, la legarea acestor cunoștințe de practică.

V. POPOVICI

Sistematizarea și consolidarea celor învățate

Foarte mulți învățători și profesori și-au pus, în ultimele săptămîni, problema căutării celor mai potrivite procedee pentru o bună desfășurare a lecțiilor de recapitulare. Au izbutit în această căutare mai ales cei care s-au călăuzit după principiul că cele mai bune procedee sînt cele care țin seama atît de materialul de recapitulat cît și de condițiile concrete, specifice clasei. O dovedește aceasta și lecția de recapitulare a cunoștințelor de teorie a literaturii ținuta de profesoara Ecaterina Teodosiu la clasa a VIII-a „C" de la școala medie nr. 1 din Brăila.

Tema lecției amintite a fost „Limba operei științifice și limba literaturii". Se includ aici cunoștințe diverse și destul de numeroase, a căror sistematizare se impunea cu necesitate. Iată de ce ideea unui plan scris pe tablă încă din recreație a fost foarte binevenită. Elevilor li s-a dat astfel posibilitatea să aibă un tablou clar al problemelor din tema respectivă, cît și pe aceea de a urmări ideile în succesiunea lor.

În cursul lecției, tov. Teodosiu a insistat asupra problemelor mai dificile (ca, de exemplu, deosebirea dintre limba operelor științifice și limba literaturii, sensul propriu și sensul figurat al cuvintelor etc.), cerînd elevilor să însoțească afirmațiile cu exemple. Noțiunile pe care profesoara știa că elevii le cunosc bine (bunăoară tipurile de tropi) au fost doar amintite. Ele au fost reluate însă apoi, în cadrul analizei pe text.

Discuția dusă cu clasa pe baza planului a fost urmată de un exercițiu practic: li s-a cerut elevilor să analizeze mijloacele de exprimare artistică dintr-un fragment din „Scrisoarea III" de Mihail Eminescu (fragmentul care descrie bătălia de la Rovine). De unde în prima parte a lecției se pornea de la definiție la exemple, acum exemplele întîlnite de elevi în text erau folosite pentru a se ajunge la definiție. Îmbinarea acestor două procedee a făcut ca lecția să aibă un caracter variat și totodată a dat elevilor posibilitatea să-și consolideze mai bine cunoștințele. Profesoara a cerut elevilor să aprecieze valoarea figurilor poetice prin care poetul comunică conținutul de idei al operei și transmite emoția estetică, le-a cerut să arate utilitatea folosirii unor anumite procedee stilistice. Atunci cînd elevii s-au referit, de pildă, la ritmul trohaic al versurilor citite, profesoara le-a cerut să arate și motivele pentru care poetul a folosit acest ritm.

În general, din lecție s-a putut vedea că elevii sînt stăpîni pe cunoștințe. Atunci cînd s-a discutat despre mijloacele de îmbogățire a limbii folosite de scriitori prin adoptarea de neologisme, arhaisme și provincialisme, elevii au dovedit nu numai că știu definițiile respective, dar și că le pot ilustra prin exemple luate din operele celor mai de seamă scriitori. Cu acest prilej ei au reprodus versuri și citate care au relevat o cunoaștere temeinică a textelor literare. Prin exemple, ei au arătat că folosirea neologismului, de pildă, în unele poezii ale lui Topîrceanu servește la realizarea comicului verbal, că în opera istorică a lui Mihail Sadoveanu arhaismele sînt folosite pentru a crea atmosfera epocii, iar provincialismele din lucrările lui Ion Creangă, pentru a reda culoarea locală.

Folosirea unui singur text nu l-a dat însă profesoarei posibilitatea să ilustreze toate noțiunile de teorie a literaturii discutate în cadrul lecției (de pilda au lipsit exemple pentru chestiuni de sintaxa frazei). Era mai bine să fi fost folosite mai multe texte scurte, care să permită exemplificarea tuturor noțiunilor recapitulate.

Tov. Teodosiu a depus eforturi pentru a rezolva una din problemele cele mai dificile ale lecțiilor recapitulative — problema dozării timpului. Lecția de recapitulare, care condensează de obicei un mare volum de cunoștințe, este încorsetată în limitele a numai 50 de minute, ca orice lecție obișnuită. Pentru a înlătura această dificultate, tov. Teodosiu a căutat să proporționeze timpul în funcție de importanța problemelor discutate. Totuși, încercînd să cuprindă într-o singură oră prea multe cunoștințe, a fost nevoită să imprime ultimei părți a lecției un ritm precipitat. Din această cauză — întrucît unii dintre elevi nu puteau răspunde cu promptitudine la întrebările ce se succedau într-un ritm prea grăbit — profesoara nu a putut antrena la lecție decît un număr limitat de elevi (mai ales dintre cei mai buni), neglijînd într-o oarecare măsură pe elevii slabi sau mijlocii.

Cu toate aceste lipsuri — care puteau fi, de altfel, ușor evitate — lecția de recapitulare despre care am vorbit a fost o lecție reușită contribuind într-o bună măsură la sistematizarea și consolidarea celor învățate de elevi în timpul anului.

B. OCTAV

Viitorii școlari

În curînd, copiii din grupa mare vor intra în clasa I-a a școlii elementare. Știu că aceasta reprezintă un moment însemnat în viața lor și, de aceea, caut să-i pregătesc cît mai bine, să le ușurez cît mai mult viitoarea muncă de însușire a cunoștințelor.

O mare atenție acord, de pildă, dezvoltării vorbirii copiilor. Îi învăț să pronunțe corect sunetele și cuvintele, să lege în mod just cuvintele în propoziții și fraze, să se exprime clar și coerent, corect din punct de vedere gramatical. Atunci cînd discut cu ei, cînd îi ascult povestind sau recitînd, îi corectez ori de cîte ori este nevoie, le explic înțelesul cuvintelor noi, caut să le îmbogățesc mereu vocabularul.

Copiii din grupa mare știu bine să numere și să socotească. Pentru a-i învăța să adune și să scadă (în limita cercului 1—10) folosesc mult material didactic și procedee variate, în special jocuri. În acest fel i-am învățat să rezolve oral și unele probleme ușoare.

Tot în vederea pregătirii pentru școală i-am deprins pe copii să distingă unele figuri și corpuri geometrice. Participînd la o serie de jocuri didactice, ca de pildă „Caută perechea", „Ce s-a schimbat" etc., ridicînd „construcții", copiii s-au familiarizat cu cilindrul, cubul și sfera, cu patratul, cercul și rombul. Desenul decorativ îi ajută să-și fixeze și mai bine în minte diferitele figuri geometrice.

Unele activități pe care le desfășoară copiii în grădiniță, ca, de pildă, modelajul și desenul, îi pregătesc pentru scriere. De aceea le dau adesea să deseneze bastonașe, ouă etc. pentru a-i ajuta să învețe în școală cu ușurință, prin comparație, literele „i", „o" „a". De asemenea, le dau posibilitatea să execute desene decorative pe hîrtie cu pătrățele, ceea ce îi pregătește pentru scrierea pe caiete cu liniatură specială.

Pentru a-i face pe copii să înțeleagă proporțiile ce există între diferite elemente din natură, le dau să deseneze, de exemplu, un om alături de un copil, un pom, o floare.

Un important rol educativ în grădinițe îl au lucrările colective, care îi pregătesc pe copii pentru viitoarele activități colective din școală. De aceea folosesc de multe ori temele colective. O asemenea temă a fost, de pildă, „Povestea ridichii". Fiecare copil a modelat din plastilină unul din elementele componente ale poveștii: moșul, baba, fetița, cățelul, pisica, șoricelul, ridichea.

O importanță deosebită acord activităților obligatorii de educație fizică. I-am învățat pe copii să formeze coloana de gimnastică, să execute corect exercițiile, să fie disciplinați, să răspundă prompt la comenzi. În cadrul activităților de educație fizică caut să folosesc un ton energic și viol, care contribuie mult la menținerea disciplinei în timpul executării exercițiilor. Copiii execută cu plăcere mișcări și exerciții după muzică.

În ultimele săptămîni am început să le vorbesc mai des copiilor despre școală, despre elevi, despre faptul că cei mai buni dintre aceștia devin pionieri. Am organizat o vizită la o școală elementară din apropiere, iar la întoarcere am făcut cu copiii o lectură de imagini după tabloul „Școala".

În acțiunea de pregătire a copiilor din grupa mare pentru școală am căutat să-i atrag și pe părinții acestora. Am atras atenția părinților asupra faptului că nu este nevoie să-i învețe pe copii să citească și, mai ales, să scrie, deoarece, cunoscînd aceste lucruri, copiii lor se vor plictisi în clasă, vor fi neatenți, vor tulbura lecțiile.

Însușindu-și în grădiniță unele deprinderi și cunoștințe, viitorii școlari vor putea să treacă mai cu ușurință la noul regim de muncă pe care-l impune școala, la însușirea scrisului, a cititului, a socotitului.

GABRIELA COMAN
educatoare București

Cunoștințe adînci și trainice

Profesorii care predau matematica la clasele a IX-a de la școala medie nr. 1 din Giurgiu au acordat o mare însemnătate recapitulării materiei. După cum se știe, o parte din elevii acestor clase — și anume cei care vor urma secția umanistică — nu vor mai continua studiul aprofundat al matematicii. Pe de altă parte, chiar cei ce vor urma secția științifică încheie acum studiul geometriei plane și al algebrei elementare, asupra cărora nu vor mai reveni, dar pe care vor trebui să se sprijine în însușirea cunoștințelor noi de geometrie în spațiu, trigonometrie, geometrie analitică, calcul diferențial și integral.

Ținînd seama de aceste considerente, profesorii care predau la clasele a IX-a (tovarășii S. Rădulescu, I. Mateescu, I. Baron și R. Petrovici) au hotărît să insiste asupra teoremelor de bază din geometria plană — paralelism, perpendicularitate, egalitate, asemănare — asupra relațiilor metrice, care sînt absolut necesare la rezolvarea problemelor cu piramide, conuri, trunchiuri etc., arătîndu-le elevilor că multe probleme din geometria în spațiu se pot reduce la probleme de geometrie plană. S-a hotărît, de asemenea, să se insiste asupra înscrierii și circumscrierii poligoanelor regulate în cerc, mult folosite la problemele cu piramide și conuri, ca de altfel și la corpuri înscrise și circumscrise sferei. Consolidarea temelnică a unor asemenea cunoștințe va ajuta elevilor din secțiile umaniste ca, mai tîrziu, să se poată descurca cu ușurință în problemele producției chiar dacă nu vor studia aprofundat matematica în clasele a X-a și a XI-a. Pe de altă parte, cei care vor urma în secțiile științifice își vor putea însuși mai lesne, pe această bază, cunoștințele ce li se vor preda.

Profesorii au căutat să dea lecțiilor recapitulative un caracter de sinteză și să trateze cunoștințele dintr-un punct de vedere nou, atrăgător, care să arate elevilor noi căi, noi perspective de studiu și cercetare. Pentru a sintetiza cunoștințele ei au formulat teme ca „Figuri asemenea", „Relații metrice", „Poligoane regulate", „Construcții geometrice", „Ecuații", „Funcții și reprezentări grafice", „Sisteme de ecuații", „Șiruri de numere" etc. În același timp, pentru a introduce în lecțiile recapitulative elemente noi, au căutat metode deosebite de rezolvare a anumitor probleme cunoscute de elevi ca, de pildă, găsirea rădăcinilor unei ecuații de forma $2^x = 4x$ cu ajutorul reprezentării grafice.

Temele de recapitulat au fost anunțate elevilor din vreme, așa încît ei să le poată pregăti cu seriozitate. De asemenea, profesorii le-au dat elevilor indicații privind studiul individual, arătîndu-le cum să desprindă chestiunile esențiale.

Bazîndu-se pe o pregătire atît de temeinică, lecțiile recapitulative pe care le desfășoară la clasele a IX-a profesorii de matematică de la școala medie nr. 1 din Giurgiu sînt lecții bune, eficiente, care contribuie cu adevărat la consolidarea și sintetizarea cunoștințelor elevilor.

O asemenea lecție izbutită a fost, de pildă, lecția cu tema „Funcții și reprezentări grafice" ținută de tov. Stelian Rădulescu la clasa a IX-a „A". Pornind de la funcțiile de forma $y = ax$, $x = a$, $y = b$, elevii au stabilit apoi proprietățile tuturor funcțiilor învățate în clasele a VIII și a IX-a, dînd exemple din fiecare, reprezentînd grafic unele mai dificile, oprindu-se mai mult asupra funcției $y = ax^2 + bx + c$ și arătînd, teoretic și grafic, toate proprietățile și caracteristicile ei. El au dovedit că au înțeles noțiunea de dependență funcțională și știu că aceasta este una din cele mai importante noțiuni ale matematicii, că este un fir principal care conduce, de la aritmetică, prin algebră și geometrie, spre matematicile superioare. La întrebările gradate și bine gîndite pe care le-a pus profesorul, elevii au dat răspunsuri exacte, din care se putea vedea că ei își dau seama că dependența funcțională oglindește fenomenele realității, că ea arată mobilitatea, dinamismul lumii reale.

Deși lecția avea ca temă chestiuni din algebră, ea a prilejuit incursiuni și în celelalte discipline matematice: s-au arătat triunghiuri asemenea, drepte paralele, procedee raționale de calcul din aritmetică etc.

Lecții de recapitulare izbutite ține și tov. Ion Mateescu, care lucrează cu clasa a IX-a „C". De pildă, la lecția cu tema „Ecuații", pornind de la ecuațiile cele mai simple, pe care le-au amintit numai, elevii lui au ajuns la ecuații reciproce de gradul V. Deosebit de interesantă a fost discuția ecuațiilor cu parametri, pe care elevii le-au analizat cu multă atenție și îndemînare. La ecuațiile iraționale s-a insistat asupra necesității verificării soluțiilor, iar la ecuațiile trinoame asupra rezolvantei. La întrebările puse cu pricepere de către profesor s-au dat răspunsuri clare și corect formulate, precum și numeroase exemple, iar problemele și exercițiile au fost rezolvate cu exactitate. Chibzuindu-și bine timpul, tov. Mateescu a putut da, în încheierea lecției, indicații de ajuns de amănunțite în legătură cu pregătirea temei următoare — „Trinomul de gradul II" — arătînd elevilor că trebuie să se oprească asupra formei generale a acestuia, asupra descompunerii lui în factori, asupra studiului semnului, asupra reprezentării grafice etc.

La școala medie nr. 1 din Giurgiu există de mult o tradiție pozitivă în ceea ce privește studiul matematicii. Nu întîmplător de mai mulți ani încoace elevii ei sînt neîntrecuți dintre premianții pe țară ai olimpiadelor de matematică. Este neîndoielnic că, în urma pregătirii temeinice pe care le-o asigură profesorii, ei vor încheia și acest an școlar cu cunoștințe adînci și trainice.

IVANCA OLIVOTTO

Recapitulare și... mici accidente

Învățătoarea Maria Georgescu ține la clasa a IV-a o lecție de recapitulare la gramatică. În fundul clasei, așezat într-o bancă, se află directorul. Un elev subliniază predicatele din textul scris pe tablă.

INVĂȚĂTOAREA: Să vedem, deci, cîte propoziții sînt în această frază?

ELEVUL: În această frază sînt trei propoziții.

INVĂȚĂTOAREA: De ce?

ELEVUL: Pentru că sînt trei predicate.

INVĂȚĂTOAREA: Să despărțim atunci fraza în propoziții.

În ușă se aude o bătaie sfioasă și o elevă din clasa a III-a intră înăuntru.

ELEVA: Tovarășă învățătoare, vă roagă tovarășa Dumitru să-i dați niște cretă.

Învățătoarea se uită la tablă, apoi către clasă:

— Cine are o bucată de cretă?

Tăcere. Din nou învățătoarea se uită la elevul de la tablă, care ține în mînă o jumătate de cretă

— N-are nimeni o bucățică de cretă? — repetă ea întrebarea.

— Să vedem... mi se pare că am eu, răspunde un băiat. Începe să caute întîi în penar, apoi în ghiozdan, răvășind cărțile și caietele.

— N-o găsesc, zice.

Învățătoarea merge la tablă, ia creta din mîna elevului, rupe un fragment și-l întinde elevei dintr-a treia, care îl ia și dispare grăbită.

INVĂȚĂTOAREA (dezorientată): Să aflăm subiectul din prima propoziție. Adică... stați... (se enervează). Voicule, termină o dată cu aranjarea cărților în ghiozdan! (se uită la tablă). Unde-am rămas? Așa: să despărțim fraza în propoziții.

Activitatea cu clasa reîncepe. Se analizează subiectul și predicatul, apoi se trece la celelalte părți de propoziție.

INVĂȚĂTOAREA: Ce este în propoziție cuvîntul „grădinii"?

UN ELEV: Cuvîntul „grădinii" este atribut.

INVĂȚĂTOAREA: De ce?

ELEVUL: Pentru că...

Ușa se deschide pe neașteptate și o elevă intră îndreptîndu-se spre locul ei din fund. Deodată se oprește. Locul este ocupat de director. Se uită la învățătoare.

INVĂȚĂTOAREA: Ce stai? Ia scaunul de la catedră și dă-i-l tovarășului director.

În timp ce se face schimbarea de locuri, elevii intră într-o mică „pauză".

INVĂȚĂTOAREA: Liniște! (zărind privirile semnificative ale directorului, se adresează elevei întîrziate) Unde ai fost pînă acum? De ce ai întîrziat?

ELEVA: M-a trimis tovarășa Grigoriu s-o chem pe mama lui Gurban dintr-a doua la școală...

INVĂȚĂTOAREA: Stai jos! Altă dată să-mi spui și mie... să-ți ceri voie cînd... te trimite cineva.

Doi elevi din banca a treia șoptesc între ei.

INVĂȚĂTOAREA: Rădulescu!... Ce aveți de vorbit? (Rădulescu se ridică). Ia spune, unde-am rămas cu analiza?

RADULESCU: Noi am rămas cu analiza... la atribut.

INVĂȚĂTOAREA: Vezi că nu știi? Teodoru, răspunde tu.

TEODORU: Noi am rămas cu analiza... la cuvîntul „grădinii".

INVĂȚĂTOAREA: Așa. Ce este cuvîntul „grădinii"?

TEODORU (ezită, apoi cu glas nesigur): Complement...

INVĂȚĂTOAREA (iritată): De ce este complement? Știi ce este complementul?

TEODORU: Este complement pentru că... Complementul este... Nu este complement, tovarășă învățătoare! E atribut!

INVĂȚĂTOAREA: Sigur că e atribut! De ce este atribut?

Teodoru dă să răspundă, dar ușa se deschide din nou și în prag apare un prichindel. Elevii pufnesc în rîs.

INVĂȚĂTOAREA: Ce-i cu tine? Ce vrei?

COPILUL: M-a trimis tovarășa de la grădiniță. A zis... a zis... să-i dați voie lui... (nu-și amintește) să-i dați voie să meargă...

Toată clasa se amuză. Învățătoarea îl ia pe copil încetișor de mînă și îl scoate afară:

— Spune-i tovarășei să aștepte pînă-n recreație.

Lecția continuă. Timpul fiind înaintat, învățătoarea expediază în grabă întrebările. Dar cînd ajunge la complementul din propoziția a doua, ușa se deschide iar — de data aceasta cu discreție — și prin crăpătura ei se introduce capul educatoarei de la grădiniță.

EDUCATOAREA: Te deranjez, dragă? Nu te supăra, dar am o chestie urgentă... trebuie să... (învățătoarea se uită insistent spre fundul clasei, dar educatoarea nu pricepe; continuă precipitat). Dă-i voie pentru o clipă lui Dumitrescu... Într-un ceas e-napoi.

În sfîrșit, observă mîna suspectă a învățătoarei, urmărește direcția privirilor ei și-l zărește pe director.

— Vai de mine! țipă ea. Izbește ușa și fuge pe culuar.

Clopoțelul începe să sune. Din două întrebări, învățătoarea trage concluziile și dă drumul elevilor în recreație, uitînd să mai anunțe tema orei viitoare.

— Ce părere ai despre lecția pe care ai ținut-o? — o întreabă directorul cînd ajung în fața cancelariei.

— Să vedeți... se scuză învățătoarea, eu... n-am nici o vină dacă celelalte...

— Tovarășă învățătoare — o întrerupe o elevă care sosește tocmai atunci din oraș — poftiți, v-am adus cartea după care m-ați trimis...

L. AXENTE

Din activitatea organelor sindicale

ȘEDINȚA PLENARĂ A C.C. AL S.M.I.C.

In ziua de luni, 26 mai a.c. va avea loc ședința plenară a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură.

Pe ordinea de zi a ședinței sînt înscrise probleme privitoare la bugetul financiar și la bugetul de asigurări sociale, precum și discutarea planului de muncă în legătură cu sarcinile organelor sindicale din învățămînt și cultură rezultate din Consfătuirea de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii.

ÎN ÎNTÎMPINAREA Zilei internaționale a copilului

C.C. al S.M.I.C. a elaborat de curînd îndrumări în legătură cu pregătirea și sărbătorirea zilei de 1 iunie, Ziua internațională a copilului. In îndrumări se arată că, în vederea pregătirii acestei importante sărbători, organele sindicale din învățămînt și cultură trebuie să desfășoare o susținută muncă politică pentru îmbunătățirea permanentă a condițiilor de viață și sănătate ale copiilor, pentru crearea unor condiții bune de muncă școlarilor în vederea pregătirii examenelor de sfîrșit de an și să se preocupe, în general, de intensificarea activității cultural-educative în rîndurile copiilor și a propagandei pedagogice în rîndul părinților.

În unitățile unde există creșe și cămine de copii, comitetele de întreprindere și instituție, în colaborare cu conducerile administrative, vor lua măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și a educației copiilor printr-o cît mai bună aprovizionare și printr-o mai atentă grijă față de conținutul programului cultural-educativ. O atenție deosebită trebuie acordată felului cum sînt cheltuite fondurile destinate pentru activitatea creșelor și căminelor de copii, în așa fel încît ele să fie consumate în întregime și exclusiv pentru hrana și sănătatea copiilor. Pentru rezolvarea problemelor gospodărești, comisiile de femei, în colaborare cu conducerile căminelor și creșelor, vor mobiliza comitetele de părinți să-și dea contribuția în acest scop.

Pentru copiii de vîrstă școlară se vor iniția acțiuni menite să întărească educația acestora în spiritul dragostei de patrie, al internaționalismului proletar, al dragostei față de muncă.

Comitetele sindicale raionale din învățămînt, comitetele de instituție și grupele sindicale din școli vor mobiliza cadrele didactice în vederea intensificării muncii de sprijinire a încheierii în cele mai bune condițiuni a anului școlar și în scopul pregătirii copiilor pentru examenele de sfîrșit de an.

Organele sindicale din întreprinderile și instituțiile care patronează școli și case de copii vor trebui să le sprijine atît din punct de vedere gospodăresc, cît și din punct de vedere educativ, ajutînd la organizarea vizitelor cu copiii în întreprindere, organizînd întîlniri între copii și muncitorii fruntași în producție, obținînd din partea întreprinderii mijloace de transport și alte înlesniri în vederea organizării excursiilor etc. Intreprinderile care patronează școli de cultură generală pot veni în sprijinul acestora prin înființare de ateliere școlare și prin dotarea celor existente cu unelte și mașini în vederea dezvoltării procesului de politehnizare a învățămîntului și a educării copiilor în spiritul dragostei față de muncă.

Comitetele sindicale raionale vor antrena organele sindicale din casele de copii să organizeze acțiuni speciale și cît mai plăcute dedicate acestor copii, îndeosebi în ziua de 1 iunie. Se recomandă organelor sindicale să antreneze salariații din întreprinderi și instituții pentru a invita în familiile lor copii din casele de copii ori de cîte ori aceasta este posibil.

Pentru buna organizare a activității de vară a copiilor, comisiile de femei, împreună cu comisiile culturale din întreprinderile și instituțiile care organizează tabere de pionieri și școlari, vor sprijini în mod concret cadrele didactice din tabere prin punerea la dispoziția acestora a mijloacelor și a materialelor necesare desfășurării programului cultural-educativ.

Organele sindicale din edituri și întreprinderile poligrafice vor analiza prin ce mijloace se poate reduce prețul de cost la cărțile pentru copii, în scopul ieftinirii prețului de vînzare al acestor cărți. De asemenea, membrii de sindicat din aceste întreprinderi vor fi mobilizați în vederea îmbunătățirii aspectului grafic al cărților pentru copii.

Comitetele de instituție ale teatrelor de păpuși vor iniția cercuri de artiști amatori care să fie mobilizate în prezentarea a cît mai multe spectacole cu ocazia Zilei internaționale a copilului.

Comitetele de întreprindere ale regionalelor cinematografice vor sprijini conducerile în organizarea festivalului filmului pentru copii, de la 26 mai la 1 iunie, iar comitetul sindical al Radiodifuziunii va iniția și sprijini realizarea a cît mai numeroase emisiuni pentru copii și a programului special pentru ziua de 1 iunie.

Comitetele de întreprindere din C.L.D.C.-uri, în colaborare cu conducerile acestora, vor lua măsuri ca în cinstea zilei de 1 iunie să se organizeze vitrine festive cu cărți pentru copii și „Colțul copilului" în librăriile unde se vînd aceste cărți.

Comisiile de femei, în colaborare cu comisiile culturale, vor organiza conferințe cu teme pedagogice pentru părinții din întreprindere și vor mobiliza echipele artistice de amatori să prezinte programe artistice destinate Zilei internaționale a copilului. În ziua de 1 iunie aceste echipe vor prezenta programe speciale pentru copiii membrilor de sindicat.

Comitetele sindicale raionale, de întreprindere și instituție, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare, vor organiza „Săptămîna copilului", care se va desfășura între 26 mai — 1 iunie 1958. Este bine ca activitatea din cadrul acestei săptămîni să se organizeze pe zile, cu program diferit în fiecare zi, avîndu-se în vedere preocupările pe grupe de vîrstă ale copiilor. În întreprinderi și instituții se va ține conferința cu tema „1 Iunie — Ziua internațională a copilului" și se va duce o activitate susținută pentru atragerea copiilor și a părinților la acțiunile organizate în localitate.

Schimb de experiență

Din inițiativa comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt al raionului Ploești și cu sprijinul secției de învățămînt și cultură a orașului Ploești a avut loc zilele trecute un interesant schimb de experiență între profesorii de fizică din orașul și raionul Ploești. Schimbul de experiență a urmărit să ajute pe profesorii de fizică să-și organizeze mai bine recapitularea materiei.

Cu acest prilej tov. Nicolae Costoiu a ținut o lecție de recapitulare la clasa a VII-a, la școala de 7 ani nr. 6 din Ploești, după care a fost prezentat un referat privitor la recapitularea finală.

In susținerea lecției de recapitulare cu tema „Energia electrică și efectele ei", tov. Costoiu a dovedit pricepere și experiență. Incă de la începutul lecției profesorul a reușit să concentreze atenția elevilor asupra problemelor esențiale ale temei. Prin întrebări precise și sistematice el a antrenat la lecție majoritatea elevilor din clasă. Aceștia au enunțat definiția căldurii, sursele ei, au definit puterea calorică și valoarea calorică a combustibilului, au arătat unitățile de măsură, aparatele de măsură, efectele căldurii etc., prezentînd toate acestea în strînsă legătură cu practica. Vorbind despre izvoarele termale ca izvoare ale căldurii naturale, elevii au indicat localitățile balneo-climaterice cu astfel de izvoare, importanța lor medicală. De asemenea, vorbind despre căldura solară, elevii au făcut legătura cu răspîndirea căldurii solare în raport cu mișcările de rotație și de revoluție ale pămîntului. Folosind cu ușurință termometrele pentru aflarea temperaturii solului, elevii au făcut considerații asupra însemnătății pe care o are cunoașterea temperaturii solului pentru începerea și desfășurarea diferitelor munci agricole.

După terminarea lecției, profesorul a alcătuit cu elevii schema viitoarei lecții de recapitulare „Transformarea energiei calorice în energie mecanică și mijloacele de transformare". Pentru lecția viitoare s-a anunțat și o aplicație în legătură cu conducerea motocicletei și a automobilului.

Discuțiile purtate asupra lecției au scos la iveală și o serie de lipsuri ale acesteia. Așa, de exemplu, s-a arătat că pentru enunțarea lecției viitoare s-a cheltuit prea mult timp (20 minute) și că acest lucru putea fi făcut mai succint, prin evitarea unor chestiuni de amănunt, pe care elevii le puteau studia singuri.

O deosebită atenție s-a acordat la discuții problemei educării elevilor în spiritul patriotismului socialist prin sublinierea realizărilor dobîndite de știința și industria noastră. Participanții la discuție au arătat că este foarte potrivit să li se vorbească elevilor, în cadrul recapitulării, despre importanța construirii unor noi mașini în țara noastră și despre folosirea lor în industrie și în agricultură.

In continuarea schimbului de experiență s-a prezentat un referat despre recapitularea finală a materiei la fizică, cu care prilej inspectoarea Maria Simionescu a dat îndrumări amănunțite în legătură cu desfășurarea lecțiilor recapitulative.

Prof. GH. ANGELESCU

La muzeul regional din Ploești, elevii își complectează cunoștințele despre trecutul poporului nostru

Să fie respectate drepturile cadrelor didactice

In comuna Almalău din raionul Adamclisi lucrează un colectiv de învățători și profesori harnici. Pe lîngă munca lor în școală, pedagogii din Almalău desfășoară și o rodnică activitate culturală. Ei au creat o formație de cor, una de dansuri și una de teatru în care au atras numeroși tineri din sat. Formațiile artistice au dat numeroase spectacole care, pe lîngă munca de lămurire de la om la om, dusă de pedagogi alături de ceilalți activiști, au contribuit din plin la atragerea tuturor țăranilor muncitori în gospodăria colectivă.

Sfatul popular a avut totdeauna cuvinte de laudă pentru munca dascălilor, a sprijinit îndeaproape școala, iar oamenii din sat, mulți din ei foști elevi ai învățătorilor mai vîrstnici, îi înconjoară pe pedagogi cu dragostea și respectul lor.

Către sfîrșitul anului trecut, cînd a venit în fruntea sfatului un nou președinte, tovarășul Mitan Oprea, cetățean al comunei, toată lumea s-a bucurat. Învățătorii s-au bucurat și ei. Erau convinși că vor găsi un și mai mare sprijin la sfat. Mai ales că școala trebuia mărită, ca să poată cuprinde și elevii din viitoarele clase V—VII.

Numai că așteptările nu s-au împlinit. Noul președinte s-a arătat de la început dezinteresat de problemele școlii și de activitatea cadrelor didactice. Cînd au sosit în sat tinerele învățătoare noi numite la școală, nu le-a dat nici un sprijin ca să-și găsească locuință, să-și procure lemne, să se gospodărească, așa cum ar fi avut obligația să facă. Au intervenit dascălii mai vîrstnici, au dat o mînă de ajutor cîțiva colectiviști înțelegători și treaba s-a aranjat.

Către iarnă, președintele a constatat că sfatul n-are lemne. Și atunci a început să ceară de la școală. Învățătorii au dat, dar au atras atenția că n-ar fi rău dacă sfatul s-ar gospodări singur — el, care are datoria să ajute și școala să se gospodărească. Împrumuturile s-au repetat însă.

La una din sesiuni, directorul școlii și-a permis să critice conducerea sfatului pentru lipsa de spirit gospodăresc. De atunci, treburile s-au încurcat rău de tot. Directorul a fost „dăruit" de președinte cu tot felul de aprecieri injurioase. Cadrele tinere sînt nevoite să suporte din partea lui șicane peste șicane. Cînd se fac convocările pentru cîte o ședință la sfat, tovarășul președinte „îndrumează" pe omul de serviciu să-i aducă pe învățători „de gît". De cîteva ori, cînd învățătorii au încercat să protesteze împotriva jignirilor, președintele i-a „liniștit" prin cuvinte jignitoare.

Ultima faptă... „mare" a tovarășului președinte a fost să-i „încurajeze" pe învățători reținîndu-le cîte cinci zile din salariul pe luna martie, pe motivul că n-ar fi desfășurat muncă culturală pe trimestrul I. In realitate, pedagogii au lucrat intens cu formațiile artistice de la cămin, au ținut numeroase conferințe, au scris articole pentru gazeta de stradă, au desfășurat o largă muncă de agitație în campania electorală.

La o consfătuire la comitetul executiv regional, secretarul sfatului popular al raionului Adamclisi a încercat să justifice reținerile din salariu prin nu știu ce defecțiuni „pe linie financiară". Dar pînă în ziua de 3 mai învățătorii tot nu-și primiseră drepturile.

Credem că e cazul ca sfatul popular raional Adamclisi să renunțe la justificări și să ia grabnice și eficace măsuri pentru a lămuri pe tovarășul Mitan Oprea asupra atitudinii civilizate pe care este obligat s-o aibă față de învățători și pentru a asigura plata la timp și integrală a drepturilor cuvenite cadrelor didactice.

ION BADICA

ÎNVĂȚĂTORII — răspînditori ai cărții la sate

La Ștefănești peisajul rustic e frumos, ca pretutindeni pe la noi. Mai ales în aceste zile, cînd se sting ultimele acorduri din preludiul verii, satul umbrit de bogate livezi bătrîne și răcoroase, situat pitoresc la poalele dealurilor și flancat de vegetația luxuriantă de pe malurile Argeșului — este minunat. Se află, poate, în asta explicația plimbărilor pe care învățătorul Ion Năstase le face din ce în ce mai des pe ulițele mărginașe? Nu! De fapt, nu e vorba de nici o plimbare, ci de o treabă complicată dar foarte interesantă și atrăgătoare: Ion Năstase merge pe la casele oamenilor să le împartă cărți de citit. A fost întîi la biblioteca satului, de unde, într-o servietă imensă, a adunat, într-o ciudată îmbinare, cele mai diferite cărți, începînd cu „Poveștile" și „Amintirile" lui Creangă, care stau alături de „Așa s-a călit oțelul", de „Neamul Șoimăreștilor", de „Vremea și recolta", de o carte zootehnică, de una pentru combaterea superstițiilor, de una de poezii, sau mai știu și eu ce mai poate încăpea în această biată servietă care te uimește cît poate înghiți...

Acum, Ion Năstase pășește agale pe marginea drumului și trece, din cînd în cînd, servieta dintr-o mînă în alta. In poartă, la o casă cu gard nou, două fete schimbă „o vorbă". Se întrerup la un moment dat și își îndreaptă ținuta ca pe vremea cînd erau la școală.

— Leană, trece învățătorul!

Iar după ce dau ziua bună, își șoptesc repede:

— Se duce iar cu cărți. Ia să vedem unde intră.

— La alde Leonte. Merge cam greu cu ăștia.

— Auzi, cică a lui Țirlea a fost la întrecere cu „prietenii cărții" la Pitești.

— A fost și ea, și a lui Ungureanu și pe urmă l-au chemat și pe Ion Spînu.

— M-am gîndit și eu să fac cerere, da' parcă nu-ș-ce să zic...

Invățătorul își vede de drum. Trece pe la porțile sătenilor, bate în gard sau strigă; iese gospodarul și alungă cîinele; apoi începe o discuție preliminară. In sfîrșit, nu știu cum, dar întotdeauna, vine vorba despre cărți și învățătorul scoate din servietă ba una, ba alta. Omul devine curios. E drept că nu prea are timp de citit, dar parcă ar vrea să mai țină o carte în mînă. Și ia mai întîi un volum mai subțire, eventual „cu poze". Invățătorul zîmbește pe ascuns, șiret și mulțumit. A cîștigat un cititor. Cartea e bună și o să-și aducă singură cititorul la bibliotecă, să ceară alta în schimbul ei. Așa s-a întîmplat și cu Miliuță Gubavu. Mai întîi nu voia să ia de loc cărți, pe urmă a venit să ia și pentru nevastă. Mai tîrziu au prins să citească și bătrînii, socru-su și soacră-sa. Acum, chiar în casa lor se țin ședințele cercului de citit.

— S-o citești, măi Trică, e frumoasă și-ți mai deschide capul.

— O s-o citesc, tovarășe învățător.

— La revedere.

— 'M'nă ziua.

A trecut aproape o jumătate de oră și învățătorul n-a vorbit decît cu vreo doi oameni. Și mai sînt atîția care ar mai dori să citească. Noroc că nu e singur la treaba asta. Aproape toți învățătorii și profesorii din comună sprijină răspîndirea cărții printre țărani. Acum, de curînd, la seara literară pe tema transformării socialiste a agriculturii au participat toți învățătorii și profesorii din comună. Georgeta Costache a ținut referatul, Gheorghe Săvulescu s-a ocupat de organizare, toți au avut cîte ceva de făcut. Cît de interesant a fost! Așa ceva ar trebui să se repete mai des. In zilele următoare biblioteca nu mai prididea să împartă cărțile.

Pe măsură ce trece de la o casă la alta, timpul se scurge aproape neobservat. Este tîrziu. Soarele imens și roșu a trecut de mult hotarul orizontului. Umbrele înserării se întind uriașe peste sat. Servieta s-a ușurat de tot. Pentru astăzi e de ajuns.

In timp ce se îndreaptă spre casă învățătorul se gîndește mulțumit la ce a realizat azi, la ce i-a mai rămas de făcut, la utilitatea activității sale. In minte i se perindă nume de țărani care erau altădată analfabeți și acum participă la concursul „Iubiți cartea". Își amintește de Ilie Buțan care a răscolit toate rafturile bibliotecii ca să citească broșurile agrotehnice și care s-a apucat să semene grîu în benzi, de s-a crucit tot satul; de Stoica Alexandru și Gheorghe Iordache, care au citit „Pîine albă" și acum sînt colectiviști, și de multe, multe alte lucruri frumoase pe care și le poate aminti cel ce îndeplinește o nobilă și minunată misiune.

OCTAVIAN BUZESCU

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

O nouă orientare a școlii indiene

In India învățămîntul se afla, încă din vechime, sub patronajul statului și el a exercitat totdeauna o influență puternică asupra culturii indiene. În trecut a existat o largă rețea de instituții de învățămînt. Dar în prima jumătate a secolului al XIX-lea colonialiștii britanici au introdus în India învățămîntul în limba engleză — bineînțeles numai pentru o minoritate restrînsă. Scopul lor era crearea unei pături de funcționari meniți să aplice politica lor în administrarea țării.

După eliberare, însă, guvernul național — pus în fața sarcinii de a da învățămîntului o nouă orientare, care să satisfacă nevoile unui popor liber — a elaborat un program național 1) urmărind răspîndirea unui anumit sistem de educație unic pe întreaga țară, dar îngăduind totodată diversitatea detaliilor în funcție de condițiile și necesitățile locale. Acest „Program național de bază" avea să fie lărgit și dezvoltat, căpătînd forme concrete, în programele elaborate pentru fiecare an. Programul adoptat anul acesta 2) este și mai cuprinzător decît programele din anii anteriori, întrucît înglobează multe domenii cărora înainte nu li se acorda suficientă atenție.

„Programul național de bază" prevede ca o primă și extrem de importantă măsură introducerea învățămîntului primar gratuit și obligatoriu pentru toți copiii de vîrstă școlară. In programul pe anul în curs, această prevedere ocupă un loc deosebit de însemnat.

In anul școlar 1947—48 copiii între 6 și 11 ani care au avut posibilitatea să învețe carte au reprezentat 30%, pe cînd în anul școlar 1955—56 procentul copiilor cuprinși în școli se ridica la 51% din numărul total al copiilor. Creșterea procentajului a determinat guvernul să-și propună ca, în funcție de fondurile disponibile, să creeze pînă la sfîrșitul celui de al treilea plan cincinal (1966) posibilități de școlarizare pentru toți copiii între 6 și 11 ani.

In trecut exista o mare disproporție între posibilitățile de învățătură acordate băieților și cele acordate fetelor. Datele culese în 1954 arată că dintr-un total de 21.000.000 de elevi ai școlilor primare abia 6.300.000 erau fete, iar dintr-un total de 6.413.000 de elevi din școlile secundare numai 1.082.000 erau fete. Din această pricină, guvernul a hotărît să promoveze și să dezvolte învățămîntul pentru fete printr-un program special. In acest nou program se ține seamă și de necesitățile sociale și de caracteristicile specifice educației fetelor.

Recomandările făcute de diferitele comisii create de guvern încă din 1953 în vederea reorganizării și îmbunătățirii învățămîntului primar și secundar sînt aplicate din ce în ce mai consecvent. Nevoia de a înființa numeroase școli cu preocupări multiple, precum și nevoia de a introduce în multe din școlile existente disciplinele științifice și tehnice au pus sarcini importante în fața Centrului național de cercetări în domeniul educației de bază și a Biroului central de îndrumare educativă și profesională, instituții create în anii din urmă.

In perioada dominației engleze, posibilitățile de învățămînt tehnic și profesional erau foarte reduse. De aceea, guvernul național a acordat — atît în programul său de bază cît și în toate celelalte programe — un loc important extinderii și îmbunătățirii învățămîntului tehnic și profesional. Anul acesta, Consiliul național pentru problemele învățămîntului tehnic a recomandat ca în cursul celui de al doilea plan cincinal (pînă în 1961) să se înființeze 27 școli politehnice în diferite regiuni ale Indiei. Prin înființarea acestor școli, numărul total al școlilor politehnice va fi de 158.

Introducerea limbii engleze ca limbă de predare în școli a frînat în mare măsură dezvoltarea limbilor indiene și, bineînțeles, însuși sistemul de învățămînt autohton. După eliberarea țării s-au depus numeroase eforturi pentru o dezvoltare liberă și progresivă a limbilor indiene, punîndu-se accentul pe limba hindi ca limbă națională, menită să ia locul limbii engleze. In noul program se propune să se înceapă traducerea din engleză în hindi a unor manuale de știință și tehnologie. Biroul central de cercetări în domeniul manualelor școlare și Biroul de cercetări în domeniul manualelor redactate în limbile regionale sînt chemate să contribuie la elaborarea unor manuale originale de un nivel ridicat.

O problemă specifică a învățămîntului indian o constituie faptul că un mare număr de pedagogi nu au la bază studiile corespunzătoare. Nevoia de a crea, în primii ani de după eliberare, cît mai multe școli cu putință, pentru a înlătura groaznica stare de înapoiere lăsată de colonialismul britanic, explică de ce 37,7% din corpul didactic al școlilor primare și 44% din cel al școlilor secundare nu posedă studii de specialitate. Intrucît actualmente nevoia de școli nu mai este atît de acută, guvernul central și guvernele diferitelor state au luat și iau măsuri în vederea îmbunătățirii calificării profesorilor. Lărgirea rețelei de școli de calificare și dezvoltarea multilaterală a Institutului central de învățămînt din Delhi — menit să devină un centru activ și eficace de pregătire a cadrelor didactice din întreaga țară — sînt sarcini de primă urgență.

An de an se creează în India tot mai multe posibilități de învățătură. Acest lucru reiese limpede și din următoarele cifre: fosta administrație britanică a provinciilor indiene a cheltuit în anul bugetar 1946—47, 205.000.000 rupii pentru învățămîntul public, pe cînd bugetul pe anul în curs, votat de parlamentul indian, prevede la același capitol cheltuieli în sumă de peste 379.000.000 rupii.

Se poate spune că măsurile luate în ultimul timp de statul indian constituie într-adevăr programul unei noi orientări a învățămîntului public din India.

HIRDAY PAUL
student indian

1) Programul național elaborat în 1950 are patru obiective principale: 1 — introducerea învățămîntului obligatoriu și gratuit pentru toți copiii între 6—15 ani; 2 — organizarea unui sistem de educație socială; 3 — îmbunătățirea și extinderea învățămîntului tehnic; 4 — reorganizarea învățămîntului superior.

2) Programele anuale de învățămînt se discută și se pun în aplicare o dată cu anul bugetar care începe în aprilie.

Prieteni prin corespondență

Zilele trecute a sosit la redacția noastră o scrisoare din Republica Democrată Germană. Profesorul Günther Weisse, de la o școală sătească de lîngă Berlin, își exprimă dorința de a face schimb de scrisori cu un profesor de la o școală sătească din Republica Populară Romînă.

Adresa este următoarea: Günther Weisse, Wolfslake bei Velten über Berlin, D.D.R. (Republica Democrată Germană).

Asemenea scrisori am primit și din partea unor pedagogi din țara noastră care vor să întrețină corespondență cu colegii lor din U.R.S.S. și din țările de democrație populară. Pentru a veni în sprijinul tuturor celor care își manifestă această dorință, pentru a contribui la dezvoltarea și pe această cale a relațiilor frățești cu pedagogii din țările vecine și prietene, „Gazeta învățămîntului" înștiințează pe toți cei care vor să stabilească astfel de relații prin corespondență, să trimită redacției numele, specialitatea și adresa lor, specificînd cu pedagogi din care țară vor să corespondeze. Adresele vor fi retransmise de redacția noastră redacțiilor gazetelor de învățămînt din țările prietene.

Probleme actuale ale organizațiilor sindicale

(Urmare din pag. 1)

Trebuie să se dea atenție deosebită și măsurii în care elevii au fost ajutați să înțeleagă rostul fiecărei operații de atelier în parte, în ansamblul lucrărilor mari pe care le execută.

Peste cîteva zile vor începe examenele. Sarcinile organelor sindicale din învățămînt sînt în această etapă deosebit de mari. Este bine să tragem concluzii din experiența anilor trecuți în ceea ce privește felul în care s-au desfășurat examenele. Dacă cele mai multe colective pedagogice au organizat just examenele, au fost și unele colective care au încălcat dispozițiile ministerului, ajungîndu-se uneori la ilegalități flagrante. Organizațiile sindicale din școli au datoria să vegheze ca examenele să se desfășoare potrivit instrucțiunilor ministerului, fără nici un fel de abatere.

In zilele de 28 și 29 iunie vor avea loc consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Organizațiile noastre sindicale au obligația de a sprijini prin toate posibilitățile buna pregătire și desfășurare a acestora. Este bine ca în adunările generale sau în ședințe special organizate înainte de consfătuiri să se dezbată experiența înaintată a pedagogilor școlii respective în problema care constituie obiectul consfătuirilor, experiență care să fie apoi expusă la consfătuiri.

Comitetelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt le revine și obligația de a familiariza profesorii cu noile realități sociale și economice ale patriei noastre. In acest scop s-au organizat, atît în vacanța de vară din anul trecut cît și în vacanțele de iarnă și primăvară din acest an școlar, excursii didactico-științifice. Cu prilejul acestora au fost vizitate întreprinderi unde profesorii au studiat procesul de producție. Lecțiile teoretice au putut fi astfel mai bine și mai strîns legate de practica construirii socialismului, mai vii, în măsură să stîrnească mai mult interesul elevilor. Ținînd seama de însemnătatea acestor excursii pentru îmbunătățirea muncii cadrelor didactice, este bine ca ele să fie cît mai mult extinse în vacanța acestui an școlar.

Paralel cu preocupările legate de pregătirea elevilor și întărirea activității din școală, organizațiile sindicale au datoria să acorde o atenție din ce în ce mai largă activității social-culturale a pedagogilor, activitate prin care ei își dau, de asemenea, contribuția la construirea socialismului în patria noastră. Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, care a avut loc la Constanța, orientează conținutul activității culturale pe care au datoria s-o desfășoare cadrele didactice, în special cele de la sate. Sîntem în plină campanie agricolă. Invățătorii satelor, prin activitatea lor în cadrul caselor de citit, la căminele culturale, la stațiile de radioficare, prin munca artistică și de popularizare a presei, prin activitatea la gazetele cetățenești și la cele de la arii pot aduce o contribuție importantă la opera de transformare socialistă a agriculturii.

Sub îndrumarea organizațiilor de partid multe organizații sindicale mobilizează cu succes pe membrii lor la o activitate rodnică în cadrul caselor de cultură și al căminelor culturale, al filialelor S.R.S.C. Din mijlocul cadrelor didactice s-au format talentați conferențiari care răspîndesc cunoștințele științifice în rîndurile oamenilor muncii. Organizațiile sindicale de la școlile din comuna Stolnici, raionul Costești, Chetriș, raionul Bacău, Băbeni, raionul Băbeni etc., au format brigăzi artistice de agitație care desfășoară o foarte bogată activitate în rîndurile țărănimii, stimulînd munca în gospodăriile agricole colective, întovărășiri, la S.M.T.-uri și îndemnînd țăranii individuali să pornească pe calea agriculturii socialiste. Această activitate nu este însă privită de toți membri organizațiilor noastre sindicale cu tot simțul de răspundere. De aceea, în unele sate activitatea culturală fie că se desfășoară sub nivelul cerut de exigența sporită a țăranilor, fie că este organizată numai de formă. Este o datorie de frunte a organizațiilor sindicale să mobilizeze pe toți învățătorii și profesorii în acțiunile de traducere în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, pornind de la organizarea la nivel corespunzător a activității culturale.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.